

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2014.1.29.
COM(2014) 43 final

2014/0020 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az uniós hitelintézetek ellenálló képességét fokozó strukturális intézkedésekről

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2014) 30 final}
{SWD(2014) 31 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Az Európai Unió (a továbbiakban: az Unió) és tagállamai a pénzügyi válság kezdete óta azon munkálkodnak, hogy alapjaiban átdolgozzák a pénzügyi szabályozást és felügyeletet.

A bankrendszer terén az Unió számos reformot kezdeményezett, ezek célja, hogy a pénzügyi rendszer biztonságosabbá, stabilabbá, átláthatóbbá és felelősségteljesebbé váljon, és a gazdaság és a társadalom egésze javát szolgálja. Az uniós bankszektor mérete azonban továbbra is számottevő, mind abszolút (42,9 billió EUR), mind relatív értelemben (az EU GDP-jének csaknem 350 %-a). A legnagyobb uniós bankok eszközértéken mért mérete nagyjából megegyezik a székhelyük szerinti ország GDP-jével vagy megközelíti azt. Ezek a bankok továbbra is túl nagyok ahhoz, hogy csődbe menjenek és hogy megmentésük őket, valamint túl összetettek a szanáláshoz.

Ebben az összefüggésben Michel Barnier biztos magas szintű szakértői csoport létrehozását jelentette be 2011 novemberében: a csoport elnöke Erkki Liikanen, a Finn Nemzeti Bank kormányzója, feladata pedig annak felmérése volt, hogy szükség van-e az uniós bankszektor strukturális reformjára.¹ A csoport 2012 októberében terjesztette elő jelentését, amelyből kitűnt, hogy – a meglévő reformokat kiegészítendő – szükség van a banki szerkezetátalakításra. A jelentés ajánlást tartalmazott továbbá arra vonatkozóan, hogy a saját számlás kereskedés és más, magas kockázatú kereskedési tevékenységek kerüljenek elkülönítésre egy, a bankcsoporthoz tartozó különálló jogalanyhoz. Az elkülönítés csak azon bankok számára lenne kötelező, amelyeknél az elkülönítendő tevékenységek az adott bank üzleti tevékenységének jelentős részét teszik ki.² 2013. július 3-án az Európai Parlament nagy többséggel saját kezdeményezésű jelentést³ fogadott el az uniós bankszektor szerkezeti reformjáról. A jelentés üdvözlö a csődhöz túl nagy bankokkal⁴ kapcsolatos aggodalmak orvoslását célzó, uniós szintű strukturális reformintézkedéseket.

Ez a javaslat fontos részét képezi a csődhöz túl nagy bankok problémakörének rendezését célzó uniós intézkedéseknek. Célja annak megakadályozása, hogy az uniós bankrendszerben materializálódjanak a fennmaradó, nem kezelt kockázatok. Segítségével megtisztul a bankok mesterségesen felduzzasztott mérlege, különösen a tisztán spekulatív jellegű tevékenységektől, ezáltal csökken annak kockázata, hogy a csődbe jutó bankok megmentéséhez az adófizetők pénzét kell igénybe venni, továbbá csökken a szükséges szanálások költsége és összetettsége is. Egyúttal a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról szóló irányelvnek (BRRD) is fontos kiegészítése.⁵

¹ A csoport megbízása és a tagok listája a következő címen érhető el: http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/mandate_en.pdf

² A magas szintű szakértői csoport egyéb ajánlásai között a következők szerepeltek: 2) további tevékenységek elkülönítése is szükséges lehet, a helyreállítási és szanálási terv függvényében; 3) a belső feltőkésítés alkalmazása szanálási eszközként; 4) a kereskedési céllal tartott eszközökre és ingatlanokhoz kapcsolódó hitelekre vonatkozó tőkekövetelmények felülvizsgálata; valamint 5) a bankok irányításának és kontrolljának megerősítését célzó intézkedések a bankok ellenőrzésének és a piaci fegyelemnek a megerősítésére.

³ Európai Parlament (McCarthy, 2013), Az uniós bankszektor szerkezeti reformja, 2013/2021 (INI).

⁴ A „túl nagy a csődhöz” fogalmába beleértendő a következők is: túl fontos a csődhöz, más intézményekkel túlságosan összekapcsolódott a csődhöz, illetve túl összetett a csődhöz. Lásd még: Európai Bizottság (2013b).

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács xx/xxxx/EU irányelve a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 77/91/EGK és 82/891/EK tanácsi

A strukturális reformok mindeddig nem képezték részét a G20-ak által egyeztetett nemzetközi reformtervnek. Világszerte azonban számos ország javasolt vagy iktatott törvénybe az ezen aggodalmak kezelését célzó intézkedéseket. Az elmúlt években több tagállamban (Németország, Franciaország, az Egyesült Királyság és Belgium) indítottak útnak reformkezdeményezéseket. Az Egyesült Államok nemrégiben elfogadta az ún. Volcker-szabályt, amely megtiltja a bankoknak a saját számlás kereskedést. Emellett nemzetközi szervezetek a banki struktúrákról és üzleti modellekről szóló, világszintű vitát sürgetnek. Tekintettel az e területre vonatkozó reformkezdeményezések elszaporodására, valamint a nemzetközi szinten tevékenykedő bankokat érintő, egymást átfedő vagy egymással nem kompatibilis intézkedések elkerülése érdekében a G20-ak vezetői legutóbbi, szentpétervári csúcstalálkozójukon felkérték a Pénzügyi Stabilitási Tanácsot, hogy értékelje a bankok strukturális reformjának határokon átnyúló összhangját és a globális pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásait. E javaslat körülbírálatánál figyelembe veszi az erősödő nemzetközi koordinációs erőfeszítéseket, és elismeri, hogy meg kell előzni a szabályozási arbitrázs lehetőségének kialakulását.

E javaslatot egy másik, közvetlenül kapcsolódó javaslat kíséri, amely a továbbgyűrűző hatások egy másik csatornáját kívánja felszámolni – nevezetesen a piaci szereplők, köztük a rendszerszempontról jelentős bankok közötti összekapcsolódást, ahol a köteleket az értékpapír-finanszírozási ügyletekben rejlő átlátszatlan kereskedési kapcsolatok jelentik. A Bizottság által 2012. március 19-én előterjesztett, az árnyékbanksági tevékenységről szóló zöld könyv⁶ elismeri, hogy a bankok megerősített szabályozása a banki tevékenységek egy jelentős részét a hagyományos banki szolgáltatások határain túlra, „a rendes bankrendszeren kívüli szervezetek és tevékenységek bevonásával történő hitelközvetítés rendszereként” meghatározott „árnyékbanksági tevékenységek” közé szoríthatja⁷. 2012. november 20-án az Európai Parlament állásfoglalást⁸ fogadott el az árnyékbanksági tevékenységekről, amelyben hangsúlyozta annak szükségességét, hogy biztosítsuk a pénzügyi intézmények struktúrájának és tevékenységeinek nagyobb fokú átláthatóságát, valamint hogy a felügyeletet ellátó hatóságok tisztában legyenek az árnyékbanksági tevékenységek, például a repóügyletek és az értékpapír-kölcsönzés szintjével. 2013. szeptember 4-én a Bizottság az árnyékbanksági tevékenységről szóló közleményében⁹ kiemelte, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletek, például a repóügyletek, az értékpapír-kölcsönzések, más ezzel egyenértékű ügyletek és a tovább-jelzálogosítások átláthatóságának növelése elengedhetetlen az összekapcsolódáshoz, a túlzott tőkeáttételhez és a prociklikus magatartásokhoz kapcsolódó kockázatok ellenőrzéséhez.

Ezen indoklás fennmaradó része a hitelintézetek strukturális elkülönítéséhez kapcsolódó javaslat bemutatására korlátozódik.

irányelv, a 2001/27/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK és 2011/35/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L xxx).

⁶ COM(2012) 102 final, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/shadow/green-paper_hu.pdf

⁷ Ezt a fogalommeghatározást az FSB az árnyékbanksági tevékenység felügyeletének és szabályozásának szigorításáról szóló, 2011. október 27-i jelentésében dolgozta ki; http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111027a.pdf

⁸ P7_TA(2012)0427, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2012-0427&language=HU>

⁹ A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: Árnyékbanksági tevékenység – A pénzügyi ágazat új kockázatforrásainak kezelése, COM(2013) 614 final.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

A Bizottság számos alkalommal folytatott konzultációt az érdekelt felekkel. A magas szintű szakértői csoport az érdekelt felek széles körével konzultált megbízatása idején, és nyilvános konzultációt szervezett a bankok, vállalati és lakossági ügyfelek és azok szövetségei számára.¹⁰ 2012 októberében a Bizottság is nyilvános konzultációt tartott az érdekelt felek részvételével.¹¹ A tagállamokkal folytatott megbeszéléseken szóba került a strukturális bankreform kérdése, valamint az is, szükség van-e uniós szintű, koordinált fellépésre.

A hatásvizsgálat előkészítése kapcsán a Bizottság 2013 tavaszán további nyilvános konzultációt folytatott az érdekeltekkel, amely során felkérte a bankokat a különböző típusú strukturális reformok hatásának modellezésére.¹² A konzultáció során kapott 500 válasz rávilágított, hogy az érdekeltek két csoportra oszlanak: egyrészt a bankokra, másrészt pedig az ügyfelekre és a bankoktól különböző pénzügyi intézményekre. Míg előbbiek túlnyomórészt a strukturális elkülönítés ellen voltak, utóbbi csoport többnyire támogatta azt. A többi csoport véleménye kiegyensúlyozottabb volt.

2013 márciusában a banki strukturális reformmal foglalkozó szolgálatközi irányítócsoporthoz létre a következő főigazgatóságok képviselőinek részvételével: COMP, ECFIN, EMPL, ENTR, JUST, MARKT, SG, SJ, TAXUD és JRC. A csoport 2013. márciusban, áprilisban és szeptemberben ülésezett, és támogatta a hatásvizsgálattal kapcsolatban folyó munkát.

A hatásvizsgálat tervezetét 2013. szeptember 19-én nyújtották be a Bizottság Hatásvizsgálati Testületének, amely azt 2013. október 16-án vitatta meg. A Hatásvizsgálati Testület 2013. október 18-án terjesztette elő javításra vonatkozó ajánlásait. A főbb ajánlások a következők voltak: i) javítandó a probléma leírása és az alapforgatókönyv; ii) jobb leírást és magyarázatot kell adni a reformlehetőségekről; iii) javítani kell a hatások értékelését és szemléletesebben kell bemutatni a kiválasztott reformlehetőségek hatékonyságát; iv) javítani kell az érdekelt felek véleményének bemutatását; és v) glosszáriummal kell kiegészíteni a hatásvizsgálatot. A Bizottság szolgálatai 2013. december 18-án ismét benyújtották (az immár felülvizsgált) hatásvizsgálatot, valamint egy különálló dokumentumot, amelyben bemutatták, hogyan építették bele a hatásvizsgálatba a Hatásvizsgálati Testület ajánlásait. Ezt követően a Hatásvizsgálati Testület 2014. január 15-én pozitív véleményt adott ki, amelyhez a további javításokra vonatkozó ajánlásokat mellékelte. Mindenekelőtt a javasolt intézkedések indokolásának, az alternatív reformlehetőségeknek, a hatásoknak és az érdekelt felek átláthatósági intézkedésekre vonatkozó véleményének részletesebb elemzését kérte, ezek csak az ismét benyújtott, végső hatásvizsgálatban kerültek bevezetésre. A Hatásvizsgálati Testület emellett a strukturális reformlehetőségek bemutatása, továbbá a kiválasztott reformlehetőségek hatásának és hatékonyságának értékelése tekintetében is a hatásvizsgálat javítását ajánlotta. A hatásvizsgálat végső változata jelentősen kibővítette az átláthatósági

¹⁰ A magas szintű szakértői csoport konzultációja az uniós bankszektor szerkezetének reformjáról, 2012. május-június. http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/banking_sector_en.htm. A magas szintű szakértői csoporthoz 83 válasz érkezett, ezek nagy többsége bankoktól és más pénzügyi intézményektől származott. Őket válaszában a lakossági ügyfelek és azok szövetségei követték, a sort pedig a vállalati ügyfelek zárták.

¹¹ Konzultáció a magas szintű szakértői csoport által az uniós bankszektor szerkezetének reformjáról adott ajánlásokról, http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/hleg-banking_en.htm. A kapott 89 válasznak csaknem a fele a bankszektorból érkezett.

¹² A Bizottság konzultációja a bankszektor strukturális reformjáról http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2013/banking-structural-reform/index_en.htm. A Bizottság szolgálataihoz több mint 500 válasz érkezett. A válaszadók bankok és más pénzügyi intézmények, vállalati ügyfelek, befektetők, hatóságok, fogyasztói szervezetek és magánszemélyek voltak – magánszemélyektől 439, fogyasztói szervezetektől 11 válasz érkezett.

reformintézkedések elemzését és részletesebben kidolgozta a Hatásvizsgálati Testület másik két ajánlásában foglaltakat.

Ami a javaslat összköltségét és hasznát illeti, a javaslattal összefüggésben végrehajtott hatásvizsgálat minőségi elemzést és mennyiségi modellezést is magában foglalt. A hatásvizsgálat megállapította, hogy az implicit támogatások jelentősek, de függnek a bank méretétől és összekapcsolódottságának szintjétől. Miközben megfelelő módon figyelembe veszi az európai bankmodellek sokszínűségéből eredő egyértelmű előnyöket, a javaslat célja, hogy fenntartsa a kényes egyensúlyt a rendszerszintű kockázatok megelőzése és a fenntartható gazdasági növekedés finanszírozásának megőrzése között.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap és szubszidiaritás

E rendelet jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkének (1) bekezdése, amely lehetővé teszi a tagállamok rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó azon intézkedések elfogadását, amelyek a belső piac megteremtését és megfelelő működését célozzák.

A bankok szerkezetére vonatkozó egységes szabályok növelik az Unión belüli pénzügyi stabilitást, lehetővé teszik a pénzügyi piacok nagyobb fokú integrálását, megkönnyítik a csoportok rendezett szanálását és helyreállítását, javítják a szolgáltatások határon átnyúló nyújtását és a más tagállamban való letelepedést, csökkentik a verseny torzulását és megelőzik a szabályozási arbitrázst.

Néhány tagállam strukturális reformintézkedéseket javasolt vagy fogadott el nemzeti bankrendszere tekintetében. Ha a nemzeti jog nem konzisztens és nem az e rendeletben meghatározott mechanizmusokkal összeegyeztethető és egyenértékű módon követi ugyanazon szakpolitikai célokat, az megnöveli a tőkemozgások és befektetési döntések torzulásának esélyét. Uniós szintű megközelítés nélkül a bankok kénytelenek lesznek szerkezetüket és működésüket a nemzeti korlátokhoz igazítani, ami még komplexebbé teszi őket és növeli a fragmentációt.

Az inkonzisztens nemzeti jog aláásná továbbá a belső piac egészen alkalmazandó egységes szabálykönyv kidolgozására tett erőfeszítéseket és a hatékony bankunió létrehozását, mivel korlátozná az egységes felügyeleti mechanizmus¹³ és a jövőbeli egységes szanálási mechanizmus hatékonyságát.¹⁴ A jogszabályok konzisztenciájának hiánya emellett megnehezíti és költségesebbé teszi a határokon átnyúló intézmények üzemeltetését.

Az e rendelet által előírányzott, uniós szintű harmonizáció révén biztosítható, hogy az uniós bankcsoportokat, amelyek közül több is több tagállamban működik, a strukturális követelmények közös kerete szabályozza, ez pedig biztosítja az azonos feltételeket, csökkenti a szabályozás összetettségét, elkerülhetővé teszi a határon átnyúló tevékenységek indokolatlan megfelelési költségeit, elősegíti az uniós piac további integrációját és hozzájárul a szabályozási arbitrázs lehetőségeinek megszüntetéséhez.

A belső piac működésére irányuló céllal konzisztens módon, azon tagállamok, amelyek korábban olyan jogszabályokat fogadtak el, amelyekben megtiltották a magánszemélyektől és kis- és középvállalkozásoktól (kkv-ktől) betéteket gyűjtő hitelintézetek számára a

¹³ A mechanizmust az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról szóló, 2013. október 15-i 1024/2013/EU tanácsi rendelet (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.) hozta létre.

¹⁴ Az [egységes szanálási mechanizmus] elfogadásával jött létre.

befektetésekkel főkoteleztettként történő kereskedést és a kereskedési céllal tartott eszközök tartását, kérelmezhetik a Bizottságtól, hogy a III. fejezetben foglalt rendelkezésekkel („bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítése”) összeegyeztethető nemzeti jog hatálya alá tartozó hitelintézet vonatkozásában biztosítson nekik eltérést az említett fejezet rendelkezéseitől. Ez lehetővé tenné, hogy azon tagállamok, amelyek már végrehajtottak az egyenértékűnél átfogóbb (super-equivalent) intézkedéseket, elkerülhessék a meglévő, hatékony rendelkezéseiknek e rendelkezésekkel történő, költséges összehangolását. Azt biztosítandó, hogy a nemzeti jogszabályok hatása nem veszélyezteti a belső piac célját vagy működését, a nemzeti jogszabályok céljának azonosnak kell lennie az e javaslatban rögzített célokkal, a nemzeti jogi, felügyeleti és jogérvényesítési szabályoknak pedig biztosítaniuk kell, hogy a hitelintézetek megfeleljenek az e rendelettel összeegyeztethető, jogilag kötelező erejű követelményekkel.

E javaslat megfelelő módon figyelembe veszi a gyorsan változó pénzügyi piacokat és a pénzügyi innovációt, valamint az Unió szabályozási és felügyeleti kereteinek változását. A bankok hatékony és következetes felügyeletének, valamint az egységes banki szabálykönyv kidolgozásának biztosítása érdekében e javaslat fontos szerepet szán az Európai Bankhatóságnak (EBH). Az e javaslatban meghatározott egyes döntések meghozatala előtt az illetékes hatóságok konzultálnak az EBH-val, emellett az EBH szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki és jelentéseket nyújt be a Bizottsághoz. Ez különösen a 9., 10., 13. és 21. cikkben leírt helyzetekben fontos.

3.2. Arányosság

Az EUSZ 5. cikkében meghatározott arányosság elvének megfelelően az Unió fellépése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

A javasolt rendelet megtiltja a nagy uniós hitelintézeteknek és bankcsoportoknak a saját számlás kereskedést és egyes kapcsolódó tevékenységeket.

A tulajdonosi elkülönítés rendelkezik az ahhoz szükséges potenciállal, hogy a leghatékonyabb strukturális reformeszköz legyen a szanalás megkönnyítésére, az erkölcsi kockázat, az összeférhetetlenség, valamint a rossz tőke- és erőforrás-elosztás csökkentésére irányuló konkrét célok megvalósítása szempontjából. A saját számlás kereskedés tilalma esetén a potenciális előnyök különösen a kockázat, az összetettség, az összekapcsolódás és az összeférhetetlenség enyhítése terén lennének számottevőek. Mindazonáltal, tekintve a saját számlás kereskedés és más hasonló kereskedési tevékenységek, különösen az árjegyzés közötti nehéz különbségtételből eredő kihívásokra, a tilalom tárgyát képező tevékenységek szűk meghatározása alátámasztja az intézkedés arányosságát. Indokolt a kisebb bankokat kizárni a tilalom hatálya alól, mivel egy ilyen tilalom aránytalan hatásokkal járhat e bankokra nézve, ha azok kénytelenek elidegeníteni portfóliójuk egy részét.

A javasolt rendelet bizonyos egyéb tevékenységek (nevezetesen az árjegyzés, az értékpapírosítás szponzorálása/értékpapírosításba történő befektetés, valamint az egyes derivatívákkal való kereskedés) szisztematikus felülvizsgálatát is előírja az illetékes hatóságok számára. Ezek azok az azonosított tevékenységek, amelyek esetében a legnagyobb a kockázata a saját számlás kereskedés tilalom ellenére történő folytatásának, és amelyek veszélyt jelenthetnek a maghitelintézet stabilitására és az uniós pénzügyi rendszerre. Az illetékes hatóság jogkört kap az elkülönítés előírására. Az elkülönítés előírására vonatkozó jogkör nem általános intézkedésként értendő: az illetékes hatóság harmonizált mutatókészletet használva mérlegelhet. Az illetékes hatóság csak bizonyos körülmények között, ha a kockázatok szintje meghaladja a harmonizált mutatók segítségével meghatározandó szintet, köteles az elkülönítés végrehajtására. Ez a megközelítés arányosnak tekinthető, mivel csak

bizonyos forgatókönyvek teljesülése esetén és az érintett tevékenységek által a maghitelintézet magatartására és kockázati profiljára gyakorolt hatások részletes elemzését követően írja elő az elkülönítést.

A javasolt rendelet a nagy hitelintézeteket és bankcsoportokat célozza. Tekintve, hogy a javaslat fő célja az európai pénzügyi rendszerben fennmaradó rendszerszintű kockázatok kezelése, a javaslatban szereplő intézkedések valamennyi hitelintézetre történő kiterjesztése aránytalan lenne és indokolatlan költségekhez vezetne, különösen a kisebb hitelintézetek esetében.

A javasolt rendeletben rögzített határértékeket el nem érő hitelintézetek nem képezik tárgyát az előirányzott strukturális intézkedéseknek. Ebből következik, hogy a tagállamok vagy az illetékes hatóságok dönthetnek úgy, hogy a kisebb hitelintézetekre is hasonló intézkedéseket vezetnek be.

A javasolt rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, nevezetesen a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a tulajdonhoz, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot; e rendeletet ezen jogokkal és elvekkel összhangban kell végrehajtani.

3.3. A javaslat részletes magyarázata

Ez a szakasz röviden felvázolja a rendelet főbb elemeit.

3.3.1. A strukturális elkülönítés célja és tárgya

A javasolt rendelet célja az Unió pénzügyi stabilitásának fokozása a nagy bankok strukturális reformja révén, kiegészítve ezáltal az uniós szinten már végrehajtott pénzügyi szabályozási reformokat. Az 1. cikk felvázolja a célt és a reformot alátámasztó célkitűzéseket.

A 2. cikk meghatározza a rendelet tárgyát: rögzíteni a csődhöz túl nagy bankok szerkezeti változásainak szabályait a saját számlás kereskedés tilalma és bizonyos kereskedési tevékenységek esetleges elkülönítése révén.

3.3.2. Hatály

A 3. cikk rögzíti, hogy a javasolt rendelet bizonyos feltételeket teljesítő és bizonyos határértékeket átlépő bankokra alkalmazandó.

- (1) A követelmények azon európai bankokra vonatkoznak, amelyeket globális rendszerszintű jelentőséggel bírónak azonosítottak.
- (2) A követelmények azon bankokra alkalmazandók, amelyek három egymást követő évben átlépik a következő határértékeket: a) a bank teljes eszközállománya meghaladja a 30 milliárd EUR-t;¹⁵ és b) a bank összes kereskedési céllal tartott eszköze és kötelezettsége meghaladja a 70 milliárd EUR-t vagy az összes eszköz 10 %-át.

A 22. és 23. cikk további részletekkel szolgál arra vonatkozóan, hogy hogyan számítandók a „kereskedési tevékenységek” (a hitelintézettől való esetleges elkülönítést eredményező, illetékes hatóság általi felülvizsgálat céljára). Tekintve, hogy a banki strukturális reform a banki tevékenységekre összpontosít, a 23. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy a pénzügyi konglomerátumok esetében a biztosítók és a nem pénzügyi vállalatok tevékenységét ki kell hagyni a számításból.

A javasolt rendelet az uniós hitelintézetekre, azok uniós anyavállalataira, valamint fióktelepeire és leányvállalataira (a harmadik országokban találhatóakat is ideértve)

¹⁵ Ez az 1024/2013/EU rendeletben a „jelentős intézményekre” alkalmazott határérték.

alkalmazandó. Ugyancsak alkalmazandó a harmadik országban letelepedett bankok uniós fióktelepeire és leányvállalataira. A széles területi hatályt az azonos feltételek biztosítása, valamint annak elkerülése indokolja, hogy e követelményeket megkerülendő, a tevékenységeket az EU-n kívülre helyezték át. Mindazonáltal mentességet kaphatnak az uniós bankok külföldi leányvállalatai és a külföldi bankok uniós leányvállalatai, amennyiben egyenértékű elkülönítési szabály hatálya alá tartoznak (4. és 27. cikk). A 4. cikk (2) bekezdése egy további lehetséges mentességet is előír: a felügyeletet ellátó hatóságok jogkörrel rendelkeznek arra, hogy mentesítsék az elkülönítés alól azon csoportok külföldi leányvállalatait, amelyek autonóm, földrajzilag decentralizált struktúrával rendelkeznek és „több belépési pontú” szanalási stratégiát követnek.

Azáltal, hogy a globális vállalatcsoportra a földrajzi elhelyezkedéstől függetlenül alkalmazandó az elkülönítési követelmény, megszűnik a bankok számára az a lehetőség, hogy tevékenységeiknek az Unión kívülre helyezése révén megkerüljék az elkülönítésre vonatkozó szabályt. Emellett azzal, hogy a széles területi hatály kiegészül a harmadik országbeli szabályokra vonatkozó egyenértékűségi rendszerrel, enyhíthetők a harmadik országok esetleges területenkívüliséggel kapcsolatos aggályai is. Azáltal, hogy a külföldi bankok számára is előírjuk az Unióban végzett tevékenységeik elkülönítését, biztosítjuk az egyenlő feltételeket a belső piacon, és minimalizáljuk a tisztességtelen verseny kockázatát.

3.3.3. *A saját számlás kereskedés tilalma (II. fejezet)*

A javasolt rendelet 6. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hitelintézetek és az ugyanazon csoporthoz tartozó jogalanyok nem folytathatnak saját számlás kereskedést pénzügyi eszközökkel és árukkal. Bár kevés a specifikus banki tevékenységekre vonatkozó, megbízható uniós szintű adat, a rendelkezésre álló adatok azt mutatják, hogy a saját számlás kereskedés a bankok mérlegének csak korlátozott részét teszi ki.¹⁶ Ugyanezen adatokból viszont az is kitűnik, hogy a saját számlás kereskedés számottevő volt a válság előtt, és szabályozói beavatkozás hiányában nincs garancia arra, hogy a jövőben nem fog ismét növekedni.

A saját számlás kereskedés nehezen meghatározható és nehéz megkülönböztetni az árjegyzéstől. Az 5. cikk 4. pontja szerint, amely szűken határozza meg a saját számlás kereskedést, tilos a részlegek, egységek, divíziók és egyéni kereskedők mindazon tevékenysége, amelynek kizárólagos célja saját számlán nyereséget realizáló pozíció szerzése, bármilyen ügyféltevékenységgel való kapcsolat, illetve a jogalany kockázatának fedezete nélkül.

A 6. cikk (2) bekezdése tisztázza, hogy amennyiben a javasolt rendelet (3. és 4. cikkben meghatározott) hatálya alá tartozó hitelintézetek a pénzügyi eszközök készpénz-gazdálkodási célú eladására és vételére külön ennek szentelt struktúrákat működtetnek, azok nem tartoznak e tilalom hatálya alá. Az uniós állampapírokkal való kereskedés szintén mentesül a tilalom alól (a 6. cikk (2) bekezdésének a) pontja), hogy megelőzhető legyenek az e létfontosságú piacokra gyakorolt esetleges negatív következmények. Ez a mentesség a későbbiekben megismétlődik a tevékenységek értékelésével kapcsolatban (a 8. cikk (2) bekezdése).

Bár a saját számlás kereskedés tilalma elvben minden bankra kiterjeszthető lenne, a javaslat értelmében csak a 3. cikkben említett bankokra lenne alkalmazandó. Annak érdekében, hogy a bankok ne kerülhessék meg a tilalmat pl. fedezeti alapok tulajdonlása, vagy ilyen alapokba történő befektetés révén, a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja rögzíti, hogy a saját számlás kereskedés tilalma alá tartozó bankoknak tilos fedezeti alapokba (vagy ezekhez kapcsolódó certifikátokba/derivatívákba), illetve saját számlás kereskedést folytató vagy fedezeti alapokat

¹⁶ Lásd a hatásvizsgálat 6. mellékletét.

szponzoráló jogalanyokba fektetniük, illetve ilyenekben részesedéssel rendelkezniük. A tőkeáttétel nélküli és zártvégű alapok – elsősorban a magántőke-befektetési alapok, kockázati tőkealapok és szociális vállalkozási alapok – a reálgazdaság finanszírozásának támogatásában betöltött szerepük miatt mentesülnek e tilalom alól (a 6. cikk (3) bekezdése). A tilalmak hatálya alá tartozó hitelintézetek továbbra is nyújthatnak banki/letétkezelési szolgáltatásokat fedezeti alapoknak.

3.3.4. Bizonyos kereskedési tevékenységek potenciális elkülönítése (III. fejezet)

A bankok számos egyéb kereskedési és befektetési banki tevékenységet folytatnak, ideértve az árjegyzést, a kockázati tőkealapoknak és magántőke-befektetési alapoknak történő hitelnyújtást, a kockázatos értékpapírosításba történő befektetést, ill. annak szponzorálását, derivatívák értékesítését, ill. az azokkal való kereskedést, stb. A bankcsoportok az illetékes hatóság mérlegelésétől függően továbbra is folytathatják ezen egyéb tevékenységeket; a hatóság köteles lesz felülvizsgálni a kereskedési tevékenységeket, és jogkörrel rendelkezik (illetve bizonyos körülmények között köteles) a tevékenységek egy csoportjának (árjegyzés, kockázatos értékpapírosítás, összetett derivatívák) különválasztására, ha azok átlépik bizonyos mutatók küszöbértékét. Ezzel a cél annak elkerülése, hogy a bankok rejtett saját számlás kereskedési tevékenységekbe kezdve megkerüljék a 6. cikk szerinti tilalmat, és hogy a nem tiltott kereskedési tevékenységek túlságosan jelentőssé vagy magas tőkeáttételűvé váljanak. A javasolt rendelet alapelve az, hogy a bankcsoportokon belüli, betétgyűjtéssel foglalkozó jogalanyok csak addig folytathatnak ilyen tevékenységeket, amíg az illetékes hatóság úgy nem dönt, hogy az adott tevékenységeket különálló kereskedési egységen belül kell folytatni.

3.3.4.1. Az elkülönítés tárgyát képező tevékenységek köre

A 8. cikk a kereskedési tevékenységek általános meghatározását adja azáltal, hogy rögzíti, ezek többek között a betétbiztosításra jogosult betétek gyűjtésétől, a hitelnyújtástól, a lakossági pénzforgalmi szolgáltatásoktól és több más tevékenységtől eltérő tevékenységek. Emellett a 8. cikk (2) bekezdése mentesíti az uniós állampapírokat a felülvizsgálati kötelezettség és az elkülönítési jogkör hatálya alól. Ez a mentesség összhangban van a tőkekövetelményekről szóló rendelet és irányelv¹⁷ (CRR/CRD IV) szerinti, nulla kockázati súlyú jelenlegi gyakorlattal. A 8. cikk (3) bekezdése mindazonáltal rögzíti, hogy a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén kiterjesztheti a mentességet nem uniós állampapírokra is, ha azok teljesítenek bizonyos feltételeket.

3.3.4.2. A tevékenységek felülvizsgálatára vonatkozó kötelezettség

A javasolt rendelet kötelezi az illetékes hatóságot, hogy vizsgálja felül a határértékeket átlépő bankok kereskedési tevékenységét, különös tekintettel arra a három tevékenységre, amelyek vagy nagyon közel állnak a saját számlás kereskedéshez és ezért fennáll a gyanúja annak, hogy rajtuk keresztül rejtett saját számlás tevékenység folytatható (mint pl. az árjegyzés), vagy központi szerepet játszottak a pénzügyi válság során (pl. a kockázatos értékpapírosításba történő befektetés, ill. az ilyen tevékenységek szponzorálása, valamint a prudens kockázatkezelés céljából konkrétan engedélyezettektől eltérő derivatívákkal való kereskedés). Az illetékes hatóságok e tevékenységeket bizonyos, a felügyeleti adatok felhasználásával kiigazítandó mutatók tükrében értékeli. A mutatók jelzik a relatív méretet, a tőkeáttételt, a

¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.); az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

komplexitást, a nyereségességet, a kapcsolódó piaci kockázatokat, valamint az összekapcsolódottságot (a 9. cikk (2) bekezdése). E mutatók következetes mérésének és alkalmazásának biztosítása érdekében a 9. cikk (4) bekezdése a Bizottság által elfogadandó, kötelező erejű végrehatás-technikai standard kidolgozásával bízta meg az EBH-t.

3.3.4.3. Elkülönítési jogkör

A 10. cikk (1) bekezdése rögzíti, hogy az illetékes hatóság köteles előírni az elkülönítést, ha úgy találja, hogy a bankok kereskedési tevékenységei (árjegyzés, kockázatos értékpapírosításba történő befektetés, ill. annak szponzorálása, valamint egyes derivatívákkal történő kereskedés) és a kapcsolódó kockázatok meghaladnak egyes határértékeket, illetve teljesítenek bizonyos, a mutatókhoz kapcsolódó feltételeket. Ha a bank hitelt érdemlően bizonyítja az illetékes hatóság felé, hogy ezek a tevékenységek nem veszélyeztetik az Unió pénzügyi stabilitását, az illetékes hatóság – figyelembe véve a javasolt rendelet célkitűzéseit – dönthet úgy, hogy nem írja elő az elkülönítést.

A 10. cikk (2) bekezdése rögzíti, hogy az illetékes hatóság előírhatja egy adott kereskedési tevékenység elkülönítését, amennyiben úgy véli, hogy – figyelembe véve a javasolt rendelet célkitűzéseit – a szóban forgó tevékenység veszélyezteti a bank vagy az Unió pénzügyi stabilitását.

Az illetékes hatóság a 10. cikkben említett határozatok meghozatala előtt konzultál az EBH-val, majd tájékoztatja az EBH-t végső határozatáról.

A 10. cikk (5) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására, amelyekben részletesen meghatározza az egyes mutatók esetében át nem lépendő szintet és a feltételeket, ideértve a meghaladott mutatók azon minimális számát, ami maga után vonja az elkülönítés alkalmazását. Emellett a Bizottság felhatalmazást kap azon értékpapírosítás-típusok pontos meghatározására, amelyek kritériumok listája alapján nem jelentenek veszélyt a pénzügyi stabilitásra, és ezért a maghitelintézet is végezheti őket.

3.3.4.4. A bankok saját kockázatának kezelése (pénzgazdálkodás)

Amennyiben megvalósul az elkülönítés, a 11. cikk (1) bekezdése értelmében a betétgyűjtéssel foglalkozó banknak továbbra is lehetősége van saját kockázatainak kezelésére. Mivel azonban a pénzgazdálkodás saját számlás kereskedéshez vezethet, és tekintettel arra, hogy a likviditáskezelés együtt jár bizonyos spekulatív pozíciók megszerzésével, ehhez bizonyos biztosítékoknak kell kapcsolódniuk.

3.3.4.5. Kockázatkezelési szolgáltatások nyújtása ügyfeleknek

A 12. cikk rögzíti, hogy a maghitelintézet továbbra is értékesíthet bizonyos kockázatkezelési termékeket (azaz derivatívákat) a nem pénzügyi, nem bank ügyfeleknek. A derivatívák ügyfeleknek történő értékesítése azonban nagyobb kockázatnak teszi ki a bankot, ami összetettebbé teheti a szanálást, és ezért különböző fokú biztosítékokat és ellenőrzést tesz szükségessé. E kockázatok kezelése érdekében a javaslat rögzíti, hogy a központi szerződő félén alapuló klíringre alkalmas kamat-, deviza-, hitel-, kibocsátásiegység- és áruderivatívákat a maghitelintézet értékesítheti nem pénzügyi ügyfelei, biztosítók és foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények részére, de csak kamat-, árfolyam- és hitelkockázat, árukockázat és kibocsátásiegység-kockázat fedezésére, és a keletkező pozíciókockázat felső korlátja mellett. Egyes derivatívák elismerése tovább ösztönzi a bankokat e derivatívák

standardizálására, így összhangban van az európai piaci infrastruktúra-rendelet (EMIR) szakpolitikai célkitűzéseivel.¹⁸

3.3.4.6. A kereskedési tevékenységek elkülönítésére vonatkozó szabályok

Amennyiben az illetékes hatóság előírja a kereskedési tevékenységek fenti elkülönítését és az említett tevékenységek a bankcsoporton belül maradnak, e tevékenységeket egy különálló jogalanyhoz (a kereskedési egységhez) kell elkülöníteni. Ezen egységnek a csoport többi tagjával való jogi, gazdasági, irányítási és operatív kapcsolatait a hatékony elkülönítés biztosítása érdekében korlátozni kell. A 13. cikk (3) bekezdése rögzíti, hogy ha elkülönítésre kerül sor, a csoportot homogén funkcionális alcsoportokba kell szervezni – az egyik alcsoport a maghitelintézeteket, míg a másik a kereskedési egységeket foglalja magában. A rendelet 13. cikkének (5)–(13) bekezdése rögzíti azokat a feltételeket, amelyek a szigorú jogi, gazdasági, irányítási és operatív elkülönítést szolgálják. Az elkülönítést követően az említett cikkekben vázolt prudenciális követelmények egyedi vagy szubkonszolidált alapon alkalmazandók az érintett alcsoportokra.

Emellett a 13. cikk (11) bekezdése a tőkekövetelmény-rendelettől való eltérésről rendelkezik: annak biztosítása érdekében, hogy a prudenciális követelmények (saját tőke, likviditás és nyilvánosságra hozatal) szubkonszolidált alapon legyenek alkalmazandók az érintett alcsoportokra, bizonyos követelményektől el lehet tekinteni. Az önsegélyező, szövetkezeti vagy takarékpénztárnak vagy hasonlóan minősülő csoportok kockázatos kereskedési tevékenységeket is folytatnak, ezért alkalmazandók rájuk az e javaslatban foglalt követelmények. Ugyanakkor ezen intézmények nagyon speciális tulajdonosi és gazdasági struktúrával rendelkeznek, és fontos szerepet játszanak a helyi és a regionális gazdaság finanszírozásában. Az elkülönítéshez kapcsolódó egyes szabályok bevezetése jelentős változtatásokat tehet szükségessé ezen intézmények szervezeti struktúrájában. Amennyiben ez az intézmények szervezeti arculatának teljes megváltoztatását igényli, az aránytalan lehet az elért haszonhoz viszonyítva. Ezért az illetékes hatóság úgy dönthet, hogy az 575/2013/EU rendelet 49. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában foglalt követelményeket teljesítő maghitelintézet számára engedélyezi tőkeinstrumentumok vagy szavazati jogok birtoklását valamely kereskedési egységben, amennyiben ezt a csoport működéséhez elengedhetetlennek tartja, és amennyiben a maghitelintézet elegendő intézkedést tett a vonatkozó kockázatok megfelelő mérséklésére.

A maghitelintézet és a kereskedési egység gazdasági elkülönítésének egy másik alapvető elemét a nagykockázati korlátok jelentik. A 14–17. cikk rögzíti az erre vonatkozó szabályokat. E szabályok tartalmazzák mind a csoporton belüli, mind azon kívüli, egyedi és aggregált nagykockázati korlátokat.

3.3.4.7. Elkülönítési terv

A kereskedési tevékenységek tényleges elkülönítését megelőzi az érintett bankok azon kötelezettsége, hogy elkülönítési tervet nyújtsanak be az illetékes hatóságokhoz. A 18. cikk úgy rendelkezik, hogy e tervet az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia. Az illetékes hatóság szükség esetén előírhatja a terv módosítását vagy az érintett bank tétlensége esetén maga is kidolgozhatja az elkülönítési tervet.

3.3.4.8. Az illetékes hatóságok és a szanalási hatóságok közötti együttműködés

A bankok szanalásáról és helyreállításáról szóló irányelv értelmében a szanalási hatóságok – amennyiben a hatékony szanalás előtt álló akadályok megszüntetéséhez szükségesnek tartják

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EK rendelete (HL L 284., 2009.7.27., 1. o.).

– a szanálás megtervezésének részeként előírhatják a bankok számára strukturális (pl. jogi és szervezeti struktúrájukat érintő) változások végrehajtását. Bár a javasolt rendelet célkitűzései a szanáláson túlmutatnak és annál szélesebb körűek, szükséges annak biztosítása, hogy az érintett hatóságok együttműködjenek. A 19. cikk ennek megfelelően rögzíti, hogy amennyiben valamely illetékes hatóság az elkülönítés előírásáról határoz, köteles arról értesíteni a szanálási hatóságokat (a 19. cikk (1) bekezdése), és figyelembe venni a BRRD 13. és 13a. cikke szerinti minden folyamatban lévő vagy a szanálási hatóságok által már elvégzett szanálhatósági értékelést. Hasonlóképpen a szanálási hatóságnak is figyelembe kell vennie az illetékes hatóság elkülönítésre vonatkozó határozatáról szóló értesítést valamely intézmény szanálhatóságának értékelése során.

3.3.4.9. A kereskedési egység számára tiltott tevékenységek

A 20. cikk rögzíti, hogy vannak bizonyos tevékenységek, amelyeket a kereskedési egységek nem végezhetnek. Ide tartozik a betétbiztosítási rendszerek általi védelemre jogosult betétek gyűjtése, valamint a pénzforgalmi irányelvben¹⁹ meghatározott lakossági pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása.

3.3.4.10. Eltérés

Miközben a javasolt rendelet a belső piacon található bankok strukturális reformjának céljára, célkitűzéseire és eszközeire vonatkozóan egységes szabályokat rögzít, a 21. cikk eltérést tesz lehetővé a III. fejezetben szereplő elkülönítési követelményektől azon hitelintézetek számára, amelyek a javaslat III. fejezetének rendelkezéseivel azonos hatású nemzeti jogszabályok hatálya alá tartoznak. Ezen eltérést a Bizottság az érintett tagállam kérésére biztosítja, miután a tagállam pozitív véleményt kapott az azon bankok felügyeletéért felelős illetékes hatóságtól, amely bankok számára az eltérést kérték. Az eltérésre azon elsődleges nemzeti jogszabályok jogosultak, amelyeket 2014. január 29. előtt fogadtak el, és amelyek teljesítik a 21. cikk (1) bekezdésében rögzített kritériumokat. Ez azt jelenti, hogy a nemzeti jogszabálynak a betétgyűjtéssel foglalkozó egység jogi, gazdasági és irányítási elkülönítésére vonatkozó céljának, hatályának és rendelkezéseinek hasonlóaknak kell lenniük a javasolt rendelet célkitűzéseivel, hatályához és rendelkezéseivel.

3.3.5. Összeegyeztethetőség: jogalanyok és illetékes hatóságok (V. fejezet)

A 3. cikk hatálya alá tartozó bankok többsége fióktelepek és leányvállalatok révén több országban folytatja tevékenységeit. Felügyeletüket több különböző hatóság végzi: a székhely szerinti ország (anyavállalat, leányvállalatok különböző tagállamokban) és a fogadó ország (fióktelepek) hatóságai egyaránt érintettek. A strukturális reform hatékony és eredményes csoportszintű alkalmazását biztosítandó, a 26. cikk értelmében a strukturális elkülönítési határozatok esetében a végső szó a konszolidált csoport feletti felügyeletet ellátó vezető felügyeleti szervé. Néhány nemzeti reformjavaslat ugyancsak ezt a megközelítést alkalmazza. A vezető felügyeleti szervnek a határozathozatal előtt konzultálnia kell a csoport jelentős leányvállalatainak székhely szerinti felügyeletet ellátó hatóságaival.

3.3.6. Kapcsolat harmadik országokkal (VI. fejezet)

A 27. cikk olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásáról rendelkezik, amelyek bizonyos feltételek teljesülése esetén egyenértékűként ismerik el harmadik országok strukturális reformjait.

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. november 13-i 2007/64/EK irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

3.3.7. *Közigazgatási szankciók és intézkedések (VII. fejezet)*

A VII. fejezet a pénzügyi szolgáltatási ágazat szankciókra és intézkedésekre vonatkozó jelenlegi horizontális politikáit tükrözi. Meghatározza a javasolt rendelet lényegi megsértése esetén alkalmazandó, egységes megközelítést, és rögzítik azokat a közigazgatási szankciókat és intézkedéseket, amelyek alkalmazására az illetékes hatóságokat fel kell hatalmazni.

3.3.8. *Jelentéskészítés és felülvizsgálat (VIII. fejezet)*

E javaslat elfogadása a bankokra uniós szinten alkalmazandó strukturális elkülönítési szabályok első csomagját jelentené. Ezért fontos értékelni, hogy a fent bemutatott szabályok hatékony és eredményes eszköznek bizonyultak-e a strukturális reform céljának és célkitűzéseinek eléréséhez. Ennek érdekében az utolsó fejezet kiemel néhány olyan területet, amelyen a Bizottság mind általános, mind konkrét értelemben véve (34. cikk) felülvizsgálja majd a keretet. A felülvizsgálatok középpontjában szerepel majd például a határértékek alkalmazása, a saját számlás kereskedés 6. cikkben rögzített tilalmának alkalmazása és hatékonysága, a felügyelet tárgyát képező tevékenységek köre, valamint a mutatók megfelelése és alkalmazása.

3.3.9. *Határidők*

Az alábbiakban az e javaslatban szereplő főbb rendelkezések elfogadásához és végrehajtásához kapcsolódó fontosabb határidők szerepelnek, az alapfeltevés az, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2015 júniusáig elfogadja a rendelet végleges szövegét:

- a Bizottság 2016. január 1-ig elfogadja a főbb rendelkezések végrehajtásához szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat;
- 2016. július 1-jén és azt követően évente közzétételre kerül a rendelet hatálya alá tartozó és az eltérésben részesített bankok jegyzéke;
- 2017. január 1-jén hatályba lép a saját számlás kereskedés tilalma;
- 2018. július 1-jén hatályba lépnek a kereskedési tevékenységek hitelintézetektől történő elkülönítésére vonatkozó rendelkezések.

4. **KÖLTSÉGVETÉSI VONATKOZÁSOK:**

A javaslat költségvetési vonzatait az e javaslathoz csatolt pénzügyi kimutatás ismerteti.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**az uniós hitelintézetek ellenálló képességét fokozó strukturális intézkedésekről**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
 tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
 tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
 a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,
 tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²⁰, tekintettel az Európai
 Központi Bank véleményére²¹,
 az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt²² követően,
 rendes jogalkotási eljárás keretében,
 mivel:

- (1) Az Unió pénzügyi rendszere több mint 8000 különböző méretű, társasági formájú és üzleti modellű bankból áll, amelyek közül néhány nagyméretű bankcsoportként folytat mindenre kiterjedő tevékenységeket. E csoportok jogalanyok és csoporton belüli kapcsolatok összetett hálózatából állnak. A bankközi hitelezés és a származékos piacok révén szorosan kötődnek egymáshoz. E nagy bankok esetleges csődje rendkívül messzeható és jelentős hatásokkal járhat.
- (2) A pénzügyi válság bebizonyította az uniós bankok összekapcsolt jellegét és a pénzügyi rendszer ebből eredő kockázatát. Ennek eredményeként a bankszanálás a mai napig kihívást jelent, nem csupán életképtelen részeket, hanem teljes bankcsoportokat érint, és jelentős állami beavatkozást igényel.
- (3) Az Unió és tagállamai a pénzügyi válság kezdete óta dolgoznak a banki szabályozás és felügyelet alapvető átalakításán, ideértve a bankunió felé tett első lépéseket is. A pénzügyi válság mélysége és a bankok összességének szanálására irányuló igény miatt értékelni kellett, hogy a legnagyobb és legösszetettebb bankok csődjének valószínűségét és hatását csökkentendő szükség van-e több intézkedésre. Ennek megállapítására az Erkki Liikanen által elnökölt magas szintű szakértői csoport kapott megbízást. A szakértői csoport a legnagyobb és legösszetettebb bankok esetében a saját számlás kereskedésnek és más magas kockázatú kereskedési tevékenységeknek a bankcsoporton belüli, elkülönülő jogalanyhoz történő kötelező elkülönítését ajánlotta.

²⁰ HL C , , . o.

²¹ HL C [...], [...], [...] o.

²² HL C [...], [...], [...] o.

- (4) A folyamatban lévő banki szabályozási reformprogram jelentősen növelni fogja mind az egyedi bankoknak, mind a bankrendszer egészének az ellenálló képességét. Mindazonáltal a legnagyobb és legösszetettebb uniós bankcsoportok egy kisebb csoportja továbbra is túl nagy a csődhöz, túl nagy a mentéshez és túl összetett az irányításához, a felügyelethez és a szanáláshoz. A strukturális reform ezért fontos kiegészítője az egyéb szabályozási kezdeményezéseknek és intézkedéseknek, mivel módot ad a csoporton belüli összetettség, a csoporton belüli támogatások és a túlzott kockázatvállalási ösztönzők közvetlen kezelésére. A tagállamok egy része már végrehajtott strukturális reformokat bankrendszerében, illetve ilyen irányú intézkedések bevezetését tervezi.
- (5) Az Európai Parlament 2013. július 13-án felkérte a Bizottságot, hogy dolgozza ki az európai bankszektor strukturális reformjának elvi alapokon nyugvó megközelítését.
- (6) E rendelet jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikkének (1) bekezdése, amely lehetővé teszi a tagállamok rendelkezéseinek közelítésére vonatkozó azon intézkedések elfogadását, amelyek a belső piac megteremtését és megfelelő működését célozzák.
- (7) Ha a nemzeti jog következetlen, és nem az e rendeletben meghatározott mechanizmusokkal összeegyeztethető és egyenértékű módon követi ugyanazon szakpolitikai célokat, az növekvő eséllyel negatívan érinti a piaci szereplőknek a tőke mozgásával kapcsolatos döntéseit, mivel az eltérő és következetlen szabályok és gyakorlatok jelentősen emelhetik a több országban tevékenykedő hitelintézetek működési költségeit, vagyis az erőforrások és a tőke rossz elosztásához vezethetnek ahhoz a helyzethez képest, amelyben a tőke mozgására hasonló és konzisztens szabályok vonatkoznak. Az eltérő és következetlen szabályok ugyanezen okokból negatívan érintik a piaci szereplők azzal kapcsolatos döntéseit is, hogy hol és miként nyújtsanak határon átnyúló pénzügyi szolgáltatásokat. Az eltérő és következetlen szabályok a földrajzi arbitrázs nem kívánt ösztönzéséhez is vezethetnek. A tőke mozgása és a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás alapvető eleme az uniós belső piac megfelelő működésének. Uniós szintű megközelítés nélkül a hitelintézetek kénytelenek lesznek szerkezetüket és műveleteiket a nemzeti korlátokhoz igazítani, ami még összetettebbé teszi őket és belső piac fokozott töredezettségéhez vezet.
- (8) A következetlen nemzeti jogszabályok aláássák továbbá a belső piac egészén alkalmazandó egységes szabálykönyv kidolgozására tett erőfeszítéseket. Egy ilyen fejlemény azzal a hatással is járna, hogy korlátozná az egységes felügyeleti mechanizmus²³ eredményességét, mivel az Európai Központi Banknak eltérő és következetlen jogszabálycsomagokat kellene alkalmaznia a felügyelete alatt lévő hitelintézetekre, ami növeli a felügyeleti költségeket és az összetettséget. A következetlen jogszabályok emellett megnehezítik és költségesebbé teszik a határokon átnyúló hitelintézetek irányítását, különösen az eltérő és valószínűsíthetően következetlen szabályoknak való megfelelés biztosítása miatt. Hasonlóképpen, az egységes szanálási mechanizmus²⁴ keretében olyan hitelintézeteket kellene szanálni, amelyek szervezeti és működési struktúrájuk tekintetében potenciálisan eltérő nemzeti követelmények alá tartoznak.

²³ Létrehozta a Tanács 2013. október 15-i 1024/2013/EU rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

²⁴ Létrehozta az [egységes szanálási mechanizmusról szóló rendelet].

- (9) Az uniós szintű harmonizáció révén biztosítható, hogy az uniós bankcsoportokat, amelyek közül sok több tagállamban is működik, a strukturális követelmények közös kerete szabályozza, ez pedig elkerülhetővé teszi a verseny torzulásait, csökkenti a szabályozás összetettségét, elkerülhetővé teszi a határon átnyúló tevékenységek indokolatlan megfelelési költségeit, elősegíti az uniós piac további integrációját és hozzájárul a szabályozási arbitrázs lehetőségeinek megszüntetéséhez.
- (10) A belső piac működéséhez való hozzájárulás céljával összefüggésben lehetővé kell tenni, hogy a hitelintézet eltérésben részesüljön a bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítésére vonatkozó rendelkezések alól, amennyiben a tagállam 2014. január 29. előtt olyan elsődleges nemzeti jogszabályt fogadott el (ideértve a később elfogadott másodlagos jogszabályokat is), amely a magánszemélyektől és kis- és középvállalkozásoktól (kkv-ktől) betéteket gyűjtő hitelintézetek számára megtiltja a befektetésekkel főkötelezettként történő kereskedést és a kereskedési céllal tartott eszközök tartását. A tagállamokat ezért fel kell jogosítani arra, hogy a Bizottságtól eltérést kérjenek a bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítésére vonatkozó rendelkezések alól olyan hitelintézetek számára, amelyek az említett rendelkezésekkel összeegyeztethető nemzeti jogszabályok hatálya alá tartoznak. Ez lehetővé tenné, hogy azok a tagállamok, amelyek már rendelkeznek az e rendelettel egyenértékű és azonos hatású elsődleges jogszabályokkal, elkerülhessék a meglévő, hatásos jogszabályok kiigazítását. Annak érdekében, hogy a nemzeti jogszabály és a későbbi végrehajtási intézkedések ne veszélyeztessék a belső piac célját, illetve működését, a nemzeti jogszabály és a kapcsolódó felügyeleti és jogérvényesítési intézkedések céljának képesnek kell lennie annak biztosítására, hogy a magánszemélyektől és kkv-ktől biztosítható betéteket gyűjtő hitelintézetek olyan jogilag kötelező erejű követelményeknek feleljenek meg, amelyek egyenértékűek és összeegyeztethetőek e rendelet rendelkezéseivel. A szóban forgó nemzeti szabályok hatálya alá tartozó hitelintézetet felügyelő illetékes hatóságnak véleményt kell nyilvánítania a kérdésben, és e véleményt csatolni kell az eltérési kérelemhez.
- (11) Az 1024/2013/EU tanácsi rendelet²⁵ 4. cikke (1) bekezdésének i) pontja szerint az EKB a pénzügyi nyomás vagy csőd elkerülése érdekében a hitelintézetektől megkívánt strukturális változásokkal kapcsolatban végezhet felügyeleti feladatokat, amennyiben az uniós jog kifejezetten előírja azokat az illetékes hatóságok számára.
- (12) E rendelet célja, hogy csökkentse a túlzott kockázatvállalást és a gyors mérlegfőösszeg-növekedést, a szanalás nehézségeit, az ellenőrzés nehézségeit, az összeférhetetlenséget, a verseny torzulásait és a tőke rossz elosztását. Célja továbbá, hogy megóvja az olyan tevékenységeket folytató intézményeket, amelyeket állami védőhálónak kell védenie a más tevékenységek miatt felmerülő veszteségektől. A szükséges szabályoknak ezért elő kell segíteniük, hogy a bankok újra a reálgazdaság szolgálatát célzó alapvető, kapcsolatorientált szerepükre összpontosítsanak, és meg kell akadályozniuk, hogy a bankok tőkéjüket a nem pénzügyi gazdaság hitelezése helyett túlzott mértékben kereskedési célokra fordítsák.
- (13) Ez a rendelet csak azokra a hitelintézetekre és csoportokra lesz alkalmazandó, amelyeknek kereskedési tevékenysége eléri a rendeletben meghatározott küszöbértékeket. A rendelet tehát kifejezetten az azon legnagyobb és legösszetettebb hitelintézetekből és csoportokból álló kisebb csoportra összpontosít, amelyek minden

²⁵

A Tanács 2013. október 15-i 1024/2013/EU rendelete az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

egyéb jogalkotási aktus ellenére továbbra is túl nagyok a csődhöz, túl nagyok a mentéshez és túl összetettek az irányításhoz, a felügyelethez és a szanáláshoz. E rendelet rendelkezéseit így csak azokra az uniós hitelintézetekre és csoportokra indokolt alkalmazni, amelyek vagy globálisan rendszerszinten jelentősnek minősülnek, vagy pedig a kereskedési tevékenység, illetve az abszolút méret tekintetében meghaladnak bizonyos relatív vagy abszolút számviteli küszöbértékeket. A tagállamok vagy az illetékes hatóságok határozhatnak úgy, hogy a kisebb hitelintézetekre is hasonló intézkedéseket alkalmaznak.

- (14) E rendelet területi hatályának elég nagynak kell lennie annak biztosításához, hogy a verseny ne torzuljon és a szabályokat ne lehessen megkerülni. Indokolt azonban mentesíteni az uniós anyavállalatok azon harmadik országbeli leányvállalatait vagy harmadik országbeli hitelintézetek azon uniós fióktelepeit, amelyek e rendelet hatályába tartoznak, de olyan intézkedések is vonatkoznak rájuk, amelyek a Bizottság megítélése szerint e rendeletével egyenértékű hatásúak. Indokolt, hogy az illetékes hatóságok az uniós anyavállalattal rendelkező csoportok külföldi leányvállalatait is mentesíthessék, amennyiben azok önállóak, és csődjük korlátozott hatással járna a csoport egészére nézve.
- (15) Az azonos csoportba tartozó hitelintézetek és jogalanyok számára célszerű megtiltani, hogy saját számlára vásároljanak és értékesítsenek pénzügyi eszközöket és árukat, mivel e tevékenység korlátozott vagy zérus hozzáadott értékkel bír, és eredendően kockázatos.
- (16) A saját számlás kereskedés nehezen különböztethető meg az árjegyzéstől. E nehézség leküzdése céljából a saját számlás kereskedés tilalmát indokolt a saját számlás kereskedésre szakosodott részlegekre, egységekre, divíziókra vagy egyéni kereskedőkre korlátozni. Gondoskodni kell róla, hogy a bankok ne legyenek képesek e tilalom megkerülésére oly módon, hogy saját számlás kereskedést végző nem banki jogalanyokat üzemeltetnek vagy azokban lévő befektetésekből profitálnak.
- (17) Annak biztosítása érdekében, hogy a saját számlás kereskedés tilalma alá eső jogalanyok továbbra is hozzájárulhassanak a gazdaság finanszírozásához, célszerű engedélyezni számukra, hogy egy zárt listán szereplő alapokba fektessenek. E teljes körű listának a zárt végű és tőkeáttétel nélküli alternatív befektetési alapokat („ABA-k”), az európai kockázatitőke-alapokat, az európai szociális vállalkozási alapokat és az európai hosszú távú befektetési alapokat célszerű tartalmaznia. Annak biztosítására, hogy ezek az alapok ne veszélyeztessék a befektető hitelintézetek életképességét és pénzügyi szilárdságát, elengedhetetlen, hogy azokat a zárt végű és tőkeáttétel nélküli ABA-kat, amelyekbe a hitelintézetek továbbra is befektethetnek, olyan ABA-kezelők kezeljék, amelyeket a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁶ vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően engedélyeztek és felügyelnek, és hogy az említett ABA-k az Unióban legyenek letelepedettek, vagy, amennyiben nem az Unióban letelepedettek, úgy az említett irányelv szabályainak megfelelően kerüljenek forgalmazásra az Unióban.
- (18) A saját számlás kereskedés tilalma alá eső jogalanyok számára lehetővé kell tenni, hogy saját tőkéjüket készpénzgazdálkodásuk keretében befektetésekre fordítsák. A készpénz-gazdálkodási tevékenység célja a saját tőke értékének megőrzése, egyben a hitelkockázat számos partner közötti megosztása és a saját tőke likviditásának

²⁶

Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról.

maximalizálása kell, hogy legyen. A készpénzgazdálkodás során a saját számlás kereskedés tilalma alá eső jogalanyok nem törekedhetnek a pénzüpiaci rátákat meghaladó hozamok elérésére, e célból a három hónapos magas minőségű államkötvények hozamrátáját kell referenciának tekinteni.

- (19) A pénzeszköz-egyenértékesekkel általában pénzüpiacokon kereskednek, olyan eszközök tartoznak ide, mint a kincstárjegyek, önkormányzati kötvények, betéti okiratok, kereskedelmi értékpapírok, banki garanciával ellátott értékpapírok, továbbá szabályozott pénzüpiaci alapok rövid lejáratú értékpapírjai, befektetési jegyei vagy részvényei. A short ügyletek tilalma érdekében a hitelintézetnek birtokolnia kell a pénzeszköz-egyenértékest, mielőtt értékesítené azt.
- (20) A túlzott kockázatvállalásra ösztönző javadalmazási politikák alááshatják a bankok hatékony és eredményes kockázatkezelését. Az e területen alkalmazandó uniós jog kiegészítésével a javadalmazásról szóló rendelkezéseknek hozzá kell járulniuk a saját számlás kereskedés tilalmának betartásához. Hasonlóképpen korlátozniuk kell a maghitelintézetek bármely fennmaradó vagy rejtett saját számlás kereskedési tevékenységét a prudens kockázatkezelés során.
- (21) A saját számlás kereskedés tilalma alá eső jogalanyok vezető testületének biztosítania kell a tilalom betartását.
- (22) A nagy hitelintézetek a saját számlás kereskedésen kívül számos egyéb kereskedési tevékenységet folytatnak, mint például árjegyzés, kibocsátás, kockázatos értékpapírosításhoz kapcsolódó befektetés és szponzorálás, vagy összetett származékos ügyletek strukturálása, megkötése vagy végrehajtása. Ezek a kereskedési tevékenységek gyakran ügyféltevékenységgel kapcsolatosak, de ennek ellenére aggályosak lehetnek. Tekintettel azonban potenciálisan hasznos jellegükre, e tevékenységeket nem célszerű közvetlen tilalom alá helyezni. Ehelyett indokolt, hogy e tevékenységek az illetékes hatóság utólagos ellenőrzése alá kerüljenek, illetve lehetőleg el legyenek különítve a csoport többi tevékenységétől.
- (23) Ha az illetékes hatóság a kereskedési tevékenységek értékelésekor arra a következtetésre jut, hogy azok a relatív méret, a tőkeáttétel, az összetettség, a nyereségesség, a kapcsolódó piaci kockázat, valamint az összekapcsolódás tekintetében meghaladnak bizonyos mutatókat, akkor indokolt előírnia e kereskedési tevékenységek maghitelintézettől való elkülönítését, kivéve, ha a maghitelintézet hitelt érdemlően bizonyítja az illetékes hatóságnak, hogy azok – figyelembe véve az e rendeletben meghatározott célkitűzéseket – nem jelentenek veszélyt a maghitelintézet pénzügyi stabilitására, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészére.
- (24) Az árjegyzéssel kapcsolatban különös aggályok érvényesülnek. A nagy bankcsoporton belüli kereskedési tevékenységek és pozíciók léte akadályozhatja a bank szanálhatóságát, mivel a szanálás során az egyedi kereskedési pozíciók azonos elbánás alá esnek, függetlenül attól, hogy ügyféltevékenység miatti árjegyzésből vagy spekulációból erednek. Az árjegyzők emellett más nagy bankcsoportokkal is összekapcsolódnak. Az árjegyzők ezenkívül lényeges partnernkockázatnak is ki lehetnek téve, az árjegyzés pedig eltérően működik a különböző pénzügyi eszközök és piaci modellek tekintetében. Az illetékes hatóságnak ezért az értékelés során különös figyelmet kell fordítania ezekre a tevékenységekre.
- (25) Bizonyos, értékpapírosítással kapcsolatos tevékenységek lehetővé tették a hitelintézetek számára a kockázatok gyors felhalmozását, a hitelezett szektor kockázati koncentrációját, a pénzügyi közvetítők közötti, egyre nagyobb mértékű függést főként

a rövid távú finanszírozás tekintetében, valamint a pénzügyi közvetítők egyre jelentősebbé váló összekapcsolódását. Ha az értékpapírosításnak nem kell teljesítenie bizonyos, magas színvonalat biztosító minimumkövetelményeket, akkor a hitelintézetek továbbra is jelentős likviditási kockázatokkal fognak szembesülni. A kockázatos értékpapírosított termékekbe való befektetés emellett növelheti a pénzügyi közvetítők összekapcsolódását, ami gátolja a rendezett és gyors szanálást. Következésképpen az illetékes hatóságnak az értékelés során különös figyelmet kell fordítania ezekre a tevékenységekre.

- (26) A tényleges jogi, gazdasági, irányítási és működési elkülönítés érdekében a maghitelintézeteknek és a kereskedési egységeknek a tőkére, a likviditásra és a nagykockázatokra vonatkozó szabályokat a funkcionális alcsoport szintjén kell teljesíteniük. Erős, független irányító testülettel és elkülönülő vezető testülettel kell rendelkezniük.
- (27) Az önsegélyező, szövetkezeti vagy takarékin intézménynek vagy ezekhez hasonló intézménynek minősülő csoportok speciális tulajdonosi és gazdasági struktúrával rendelkeznek. Az elkülönítési szabályok egy részének előírása messzeható változásokat tehet szükségessé az említett jogalanyok szervezeti felépítésében, e változások költségei pedig nem feltétlenül állnának arányban az előnyökkel. Amennyiben az említett csoportok e rendelet hatályába tartoznak, az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy az 575/2013/EU rendelet 49. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott követelményeket teljesítő maghitelintézet tőkeinstrumentumokat vagy szavazati jogokat birtokoljon a kereskedési egységben, amennyiben az illetékes hatóság úgy véli, hogy az ilyen tőkeinstrumentumok vagy szavazati jogok birtoklása nélkülözhetetlen a csoport működéséhez, és hogy a maghitelintézet kielégítő intézkedéseket hozott a vonatkozó kockázatok megfelelő mérséklésére.
- (28) A nagykockázati korlátok célja, hogy megvédjék a hitelintézeteket az egy ügyfélre vagy a kapcsolatban álló ügyfelek egy csoportjára való túlzott koncentráció miatt felmerülő veszteségek kockázatától. E korlátozásoknak a hitelintézetben vagy a csoporton belüli elkülönített részek közötti, valamint a maghitelintézet és a kereskedési tevékenységet folytató külső jogalanyok közötti alkalmazása szerves részét képezi ennek a rendeletnek. Mindazonáltal az egyedi kockázati korlátoktól függetlenül az aggregát nagykockázatok továbbra is jelentősek lehetnek. Az egyedi korlátokat ezért ki kell egészíteni az aggregát nagykockázati korláttal. Az állami védőháló elkülönítendő tevékenységekre való alkalmazásának korlátozása, továbbá a kereskedési egység és a maghitelintézet tevékenységeinek egyértelmű megkülönböztetése érdekében a kereskedési egység számára meg kell tiltani a betétbiztosítással biztosítható betétek gyűjtését. E tilalomnak nem szabad akadályoznia a szigorúan a kereskedési tevékenységekhez kötődő fedezetcsereit. Ugyanakkor a kiegészítő hitelforrás fenntartása érdekében a kereskedési egység számára lehetővé kell tenni, hogy ügyfeleinek hitelezzen. Ezenkívül előfordulhat, hogy a kereskedési egységnek bankközi szinten pénzforgalmi, elszámolási és kiegyenlítési szolgáltatásokat kell nyújtania, de lakossági pénzforgalmi szolgáltatásokban nem szabad részt vennie.
- (29) A maghitelintézetnek az elkülönítéstől függetlenül továbbra is képesnek kell lennie saját kockázata kezelésére. Bizonyos kereskedési tevékenységeket ezért célszerű engedélyezni, amennyiben azok a maghitelintézet tőkéjének, likviditásának és finanszírozásának prudens kezelését célozzák, és nem veszélyeztetik pénzügyi stabilitását. Hasonlóképpen, a maghitelintézetnek képesnek kell lennie arra, hogy

ügyfeleinek bizonyos szükséges kockázatkezelési szolgáltatásokat nyújtson. Erre azonban úgy kell sort keríteni, hogy az ne tegye ki indokolatlan kockázatnak a maghitelintézetet, és ne veszélyeztesse annak pénzügyi stabilitását. A saját kockázat prudens kezelésének céljára és az ügyfeleket szolgáló kockázatkezelési szolgáltatások nyújtására alkalmas fedezeti tevékenységek a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok értelmében fedezeti elszámolásoknak minősülhetnek, de nem kötelező jelleggel.

- (30) Az e rendeletben előírányzott döntéshozatali eljárás eredményességének fokozása céljából, valamint annak érdekében, hogy az e rendelet, az 1024/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet, a [bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló] irányelv és a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ keretében hozott intézkedések összhangban legyenek, az illetékes hatóságoknak és az illetékes szanálási hatóságoknak minden körülmények között, a vonatkozó uniós jog által rájuk ruházott minden hatáskörben szorosan együtt kell működniük. Az együttműködési köteleességnek az illetékes hatóság strukturális intézkedés kiszabására vonatkozó végleges határozatához vezető eljárás minden szakaszára ki kell terjednie.
- (31) Az elkülönítés jelentős hatást gyakorol a bankcsoportok jogi, szervezeti és működési struktúrájára. Az elkülönítés alkalmazásának eredményes és hatékony biztosítása, továbbá a csoportok földrajzi vonalak mentén való elkülönítésének megakadályozása érdekében az elkülönítési határozatot csoportszinten az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell meghoznia, a bankcsoport jelentős leányvállalatainak illetékes hatóságaival folytatott megfelelő konzultáció után.
- (32) Az átláthatóság és a jogbiztonság minden piaci szereplő javát szolgáló előmozdítása érdekében az Európai Bankhatóságnak (EBH) weboldalán közzé kell tennie és naprakész állapotban kell tartania azon hitelintézetek és csoportok listáját, amelyek a saját számlás kereskedés tilalma és a bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítésére vonatkozó követelmény hatálya alá tartoznak.
- (33) Amennyiben a prudenciális felügyelettel és e rendelet alkalmazásával kapcsolatos információközlés személyes adatok feldolgozásával jár, úgy ezen adatokat célszerű az uniós jogi keret teljes körű védelmében részesíteni. Különösen fontos, hogy az illetékes hatóság a személyes adatokat csak addig őrizhesse meg, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályok²⁸ alapján szükséges.
- (34) Az elkülönítés együtt jár az érintett bankcsoportok jogi, szervezeti és működési struktúrájának váltoásaival, ami költségeket jelent. A költségek ügyfelekre való áthárításának kockázatát korlátozandó, és a hitelintézeteknek az elkülönítési határozat rendezett módon történő végrehajtásához szükséges időt biztosítandó, indokolt, hogy az elkülönítés ne közvetlenül a rendelet hatálybalépésekor legyen alkalmazandó, hanem *[a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 18 hónappal a rendelet közzétételét követően]*-tól/-től.
- (35) Az e rendelet keretében azonosított különböző jogalanyok által a nagy, összetett és összekapcsolt hitelintézetek számára előírt strukturális változások miatt, részben vagy

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/36/EU irányelve a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, valamint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. december 18-i 45/2001/EK rendelete a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

egészen, rendes üzleti tevékenység keretében, hivatásos alapon végzett befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹ rendelkezéseinek megfelelően kell végezni. Amennyiben ez a rendelet a 2004/39/EK irányelvben meghatározottaknál szigorúbban korlátozza az említett jogalanyok befektetési szolgáltatások nyújtására irányuló képességét, úgy e rendelet rendelkezései az irányadók. Az említett befektetési szolgáltatások vagy tevékenységek nyújtása a 2013/36/EU irányelv szerint előzetesen engedélyezett hitelintézetek kivételével a 2004/39/EK irányelv rendelkezéseinek megfelelő engedélyhez kötött.

- (36) A Bizottságnak célszerű együttműködni harmadik országok hatóságaival olyan kölcsönösen előnyös megoldások kidolgozása érdekében, amelyekkel biztosítható az e rendelet rendelkezései és a harmadik országban megállapított követelmények közötti összhang. A Bizottságnak e célból képesnek kell lennie annak megállapítására, hogy a harmadik ország jogi kerete egyenértékű-e ezzel a rendelettel, jogi, felügyeleti és jogérvényesítési intézkedéseire is figyelemmel.
- (37) Annak biztosítása érdekében, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó jogalanyok teljesítsék a rendeletről fakadó kötelezettségeiket, és hogy az Unió egészében hasonló bánásmódot élvezzenek, hatásos, arányos és visszatartó erejű közigazgatási szankciókat és intézkedéseket kell előírni. Az e rendeletben meghatározott közigazgatási szankcióknak és intézkedéseknek ezért a címzettekkel, a szankció vagy intézkedés alkalmazásakor figyelembe veendő kritériumokkal, a szankciók vagy intézkedések közzétételével, a legfontosabb szankcionálási hatáskörökkel és a közigazgatási bírságok mértékével kapcsolatban eleget kell tenniük bizonyos alapvető követelményeknek.
- (38) Az e rendeletben meghatározott követelmények részletezése érdekében a Bizottságnak az EUMSZ 290. cikke szerinti, jogi aktusok elfogadására irányuló hatáskört kell kapnia a következő nem alapvető elemek tekintetében: a 6. cikk alapján nem tiltandó kormányzatikótvény-típusok körének kibővítése, és hogy mely illetékes hatóságoknak nem kell felülvizsgálnia vagy megfontolnia az elkülönítést; azon vonatkozó korlátok és feltételek meghatározása, amelyek alapján az illetékes hatóságnak feltételeznie kell bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítésének szükségességét; a hitelintézet saját kockázatának kezelése érdekében felhasználható eszközök listájának kibővítése; a hitelintézet által az ügyfelek kockázatának kezelése érdekében üzleti célokra felhasználható eszközök listájának kibővítése; azon korlát kiszámítása, amely felett a maghitelintézet nem értékesíthet és mérlegében sem szerepeltethet derivatívákat; nagykockázatok és a hitelkockázat-mérséklési technikák elismerésének mértéke; az e rendelet II. és III. fejezete alkalmazási feltételeinek megállapításához használt „kereskedési tevékenységek” fogalmi elemeinek módosítása; azon értékpapírosítás-típusok meghatározása, amelyek nem jelentenek veszélyt a maghitelintézet pénzügyi stabilitására, illetve az uniós pénzügyi rendszerre; a harmadik ország jogi és felügyeleti keretének egyenértékűségi értékeléséhez használt kritériumok. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

²⁹

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 2004/39/EK irányelve a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30, 1. o.).

- (39) E rendelet egységes feltételek mellett történő végrehajtásának biztosítása érdekében, különös tekintettel a 21. és a 27. cikkben megállapított rendelkezésekre, a Bizottságot végrehajtási hatáskörökkel kell felruházni.
- (40) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak biztosítaniuk kell a következetes harmonizációt és a betétesek, a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében célszerű, hogy az EBH, mint jelentős szakértelemmel rendelkező szerv, olyan szabályozás- és végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozzon ki, amelyek nem igényelnek szakpolitikai döntéseket. A technikai standardok kidolgozása során az EBH-nak hatékony közigazgatási és jelentéstételi eljárásokat kell biztosítania.
- (41) A Bizottságnak – az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁰ 10–14. cikkének megfelelően – az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat kell elfogadnia az azon mutatók egységes mérésére és alkalmazására vonatkozó módszertan tekintetében, amelyek annak a küszöbértéknek a kiszámítását szolgálják, amely felett el kell különíteni a kereskedési tevékenységeket. A Bizottságnak és az EBH-nak biztosítani kell, hogy az említett standardokat valamennyi érintett intézmény olyan módon tudja alkalmazni, hogy az arányban álljon az adott intézmények és tevékenységeik jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.
- (42) A Bizottságnak – az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási aktusokkal, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkének megfelelően – felhatalmazást kell kapnia az EBH által kidolgozott végrehajtás-technikai standardok elfogadására a következők tekintetében: a hitelintézetek és csoportok által végzett kereskedési tevékenységek volumenének számítási módszertana, a hitelintézetek és anyavállalatok által végzett kereskedési tevékenységek teljes volumenére és elemeire vonatkozó adatszolgáltatás egységes formanyomtatványa, valamint az EBH-val a szankciók vonatkozásában folytatott információcsere eljárásainak és formájának meghatározása.
- (43) Az arányosság elvével összhangban, a rendszerszintű kockázatnak, a pénzügyi nyomásnak, illetve a nagy, összetett és összekapcsolt hitelintézetek csődjének elkerülésére irányuló cél elérése érdekében szükséges és helyénvaló szabályokat megállapítani a saját számlás kereskedés tilalmáról és bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítéséről. E rendelet az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem lépi túl a kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (44) Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 16. cikke szerint a vállalkozás szabadságát, az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban, el kell ismerni. Az Unióban minden személynek joga van vállalkozást indítani vagy folytatni, bármilyen megkülönböztetés vagy szükségtelen korlátozás nélkül. A Charta 17. cikkének keretében emellett a részvénytulajdon – mint tulajdon – védelemben részesül. A részvényeseknek joguk van ahhoz, hogy tulajdonukat birtokolják, használják, azzal rendelkezzenek, és hogy e tulajdonuktól önkényesen ne legyenek megfoszthatók. A saját számlás kereskedés tilalma és bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítése, amit e rendelet ír elő, sértheti a vállalkozás szabadságát és

³⁰

Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1093/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

a részvényesek tulajdonhoz való jogát, hiszen azok ebben a helyzetben nem rendelkezhetnek szabadon tulajdonuk felett.

- (45) A vállalkozás szabadságát és a részvényesek jogait érintő korlátozásoknak meg kell felelniük a Charta 52. cikkének. Az e jogokba való beavatkozás nem lehet aránytalan. Következésképpen a kereskedési tevékenységek tilalma vagy elkülönítése csak akkor írható elő, ha az közérdekből, az uniós bankpiac megfelelő működése és a pénzügyi stabilitás előmozdítása érdekében történik. Az érintett részvényeseket nem szabad megakadályozni egyéb jogaik, például a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jog gyakorlásában.
- (46) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és betartja a Chartában elismert elveket, nevezetesen a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához, a személyes adatok védelméhez, a vállalkozás szabadságához, a tulajdonhoz, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz, valamint a védelemhez való jogot és a *ne bis in idem* elvet. E rendeletet az említett jogoknak és elveknek megfelelően kell alkalmazni.
- (47) Mivel a saját számlás kereskedés tilalmával érintett jogalanyoknak kellő időre van szükségük a tilalom végrehajtásához, ez a rendelet előírja, hogy a tilalom [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 18 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-tól/-től legyen alkalmazandó. Hasonlóképpen, az e rendeletben előírt azon eljárások, amelyek alapján az illetékes hatóság a maghitelintézet és a kereskedési tevékenységek elkülönítéséről határoz – és az ilyen határozat elfogadását követően a csoportokra alkalmazandó eljárások – összetettek és időigényesek, nem csupán a végrehajtás, hanem az említett intézkedések felelős és fenntartható módon történő alkalmazása szempontjából is. Helyénvaló ezért, hogy az ilyen rendelkezések [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 36 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-tól/-től legyenek alkalmazandók.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Célkitűzések

Ennek a rendeletnek a célja a rendszerszintű kockázatnak, a pénzügyi nyomásnak, illetve a nagy, összetett és összekapcsolt jogalanyok, különösen a hitelintézetek csődjének az elkerülése, és a következő célkitűzések elérése:

- a) a hitelintézet túlzott kockázatvállalásának csökkentése;
- b) a hitelintézet különböző részei közötti érdemi összeférhetlenség megszüntetése;
- c) a rossz erőforrás-elosztás elkerülése és a reálgazdaságba irányuló hiteláramlás ösztönzése;
- d) hozzájárulás a torzításmentes versenyfeltételekhez minden hitelintézet számára a belső piacon;

- e) a pénzügyi szektoron belüli, rendszerszintű kockázathoz vezető összekapcsolódás csökkentése;
- f) a hitelintézetek hatékony irányításának, ellenőrzésének és felügyeletének elősegítése;
- g) a csoportok rendezett szanálásának és helyreállításának elősegítése.

2. cikk

Tárgy

Ez a rendelet szabályokat állapít meg a következőkről:

- a) a saját számlás kereskedelem tilalma;
- b) bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítése.

3. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet a következő jogalanyokra alkalmazandó:

- a) bármely hitelintézet vagy uniós anyavállalat, ideértve letelepedési helytől függetlenül minden fióktelepet és leányvállalatot, ha a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének alkalmazásában globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősül;
- b) a következő jogalanyok bármelyike, amennyiben teljes eszközállománya három egymást követő évben eléri a 30 milliárd EUR-t és kereskedéseinek volumene eléri a 70 milliárd EUR-t vagy teljes eszközállománya 10 százalékát:
 - i. az Unióban letelepedett olyan hitelintézet – ideértve letelepedési helytől függetlenül minden fióktelepét –, amely sem anyavállalat, sem leányvállalat;
 - ii. uniós anyavállalat – ideértve letelepedési helytől függetlenül minden fióktelepet és leányvállalatot –, amennyiben az egyik csoporttag az Unióban letelepedett hitelintézet;
 - iii. harmadik országban letelepedett hitelintézet uniós fióktelepe.

4. cikk

Negatív hatály

(1) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:

- a) harmadik országban letelepedett hitelintézetek uniós fióktelepei, amennyiben azok a 27. cikk (1) bekezdésének megfelelően egyenértékűnek tekintett jogi keretben működnek;
- b) uniós anyavállalatok harmadik országban letelepedett leányvállalatai, amennyiben azok a 27. cikk (1) bekezdésének megfelelően egyenértékűnek tekintett jogi keretben működnek;

- c) a 2013/36/EU irányelv 2. cikke (5) bekezdésének 2–23. pontjában említett jogalanyok.
- (2) Az (1) bekezdés b) pontját kiegészítve, az illetékes hatóság a 10–16. és a 20. cikkel egyenértékűnek tekintett szabályok hiányában is mentesítheti a III. fejezet követelményei alól az uniós anyavállalatok harmadik országban letelepedett leányvállalatait, ha meggyőződik arról, hogy:
- a) az uniós csoportszintű szanalási hatóság és a harmadik ország fogadó hatósága között szanalási megállapodás jött létre;
 - b) az uniós anyavállalat harmadik országban letelepedett leányvállalatának szanalási stratégiája nincs káros hatással az uniós anyavállalat és más csoporttagok letelepedés szerinti tagállamának pénzügyi stabilitására.

5. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „hitelintézet”: az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³¹ 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet;
2. „csoport”: az anyavállalat és leányvállalatai;
3. „szanalás”: a [bankok helyreállításáról és szanalásáról szóló] irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott szanalás;
4. „saját számlás kereskedés”: saját tőke vagy idegen tőke használata pozíció felvételére bármely típusú ügyletben bármely pénzügyi eszköz vagy áru vásárlására, értékesítésére vagy elidegenítésére kizárólag saját számlás nyereség megszerzése érdekében és tényleges vagy várt ügyféltevékenységgel való kapcsolat nélkül, vagy a jogalany számára tényleges vagy várt ügyféltevékenység eredményeként felmerülő kockázat fedezete érdekében, konkrétan ilyen pozíció felvételére és nyereség realizálására szakosodott részleg, egység, divízió vagy egyéni kereskedő alkalmazásával, ideértve a saját számlás kereskedésre szakosodott platformokat is;
5. „uniós anyavállalat”: tagállambeli anyavállalat, amely nem leányvállalata más, bármely tagállambeli vállalkozásnak;
6. „leányvállalat”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³² 2. cikkének 10. pontjában meghatározott leányvállalkozás;
7. „illetékes hatóság”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 40. pontjában meghatározott illetékes hatóság, az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek megfelelően ideértve az EKB-t is;

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 575/2013/EU rendelete a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

³² Az Európai Parlament és a Tanács 2013. június 26-i 2013/34/EU irányelve a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről, (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

8. „intézmény”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott intézmény;
9. „anyavállalat”: a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 9. pontjában meghatározott anyavállalkozás, ideértve az intézményt, a pénzügyi holding társaságot, a vegyes pénzügyi holding társaságot és a vegyes tevékenységű holding társaságot;
10. „pénzügyi eszköz”: a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában meghatározott pénzügyi eszköz;
11. „vezető testület”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott vezető testület, vagy – amennyiben az érintett jogalany nem intézmény – az azzal egyenértékű testület;
12. „árjegyzés”: pénzügyi intézmény kötelezettségvállalása piaci likviditás rendszeres és folyamatos biztosítására, egy bizonyos pénzügyi eszközre vonatkozó kétirányú árajánlatok közzétételével, vagy szokásos üzleti tevékenysége részeként ügyfelei által kezdeményezett megbízások teljesítésével vagy ügyfelei kereskedési megbízásai alapján eljárva, de mindkét esetben lényeges piaci kockázatnak való kitettség nélkül;
13. „szponzor”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában meghatározott szponzor;
14. „értékpapírosítás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 61. pontjában meghatározott értékpapírosítás;
15. „derivatívakkal való kereskedés”: derivatívák vásárlása vagy értékesítése;
16. „maghitelintézet”: olyan hitelintézet, amely legalább a 94/19/EK irányelvnek³³ megfelelő betétbiztosítási rendszerben biztosítható betéteket gyűjt;
17. „áru”: az 1287/2006/EK bizottsági rendelet³⁴ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott áru;
18. „csoporttag”: a csoport részét képező jogi személy;
19. „pénzügyi szervezet”: az alábbi kategóriák egyikébe tartozó jogalany:
 - az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 27. pontjában meghatározott pénzügyi ágazatbeli szervezet;
 - a 2011/61/EU irányelvben meghatározott zárt végű és tőkeáttétel nélküli alternatív befektetési alapok („ABA-k”), amennyiben ezen alapok az Unióban letelepedettek, vagy ha nem az Unióban letelepedettek, akkor a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁵ 35. vagy 40. cikkének megfelelően forgalmazásra kerülnek az Unióban, a 345/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁶ 3. cikkének b) pontjában meghatározott minősített

³³ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 30-i 94/19/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

³⁴ A Bizottság 2006. augusztus 10-i 1287/2006/EK rendelete a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. június 8-i 2011/61/EU irányelve az alternatív befektetési alapkezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. április 17-i 345/2013/EU rendelete az európai kockázatitőke-alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 1. o.).

kockázati tőke-alapok, a 346/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet³⁷ 3. cikkének b) pontjában meghatározott minősített szociális vállalkozási alapok, és a(z) [XXX/XXXX]/EU rendeletnek³⁸ megfelelően európai hosszú távú befektetési alapként (EHTBA-ként) engedélyezett ABA-k;

- a 2009/65/EK irányelv³⁹ 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott ÁÉKBV;
 - az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 66. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egység;
20. „kkv”: olyan vállalkozás, amely 250 főnél kevesebbet foglalkoztat, éves árbevétele nem haladja meg az 50 millió EUR-t, és/vagy összes eszköze nem haladja meg a 43 millió EUR-t;
21. „befektetésekkel főkoteleztettként történő kereskedés”: értékpapírok vagy szerződésen alapuló befektetések főkoteleztettként történő vásárlása, értékesítése, jegyzése vagy azokkal kapcsolatos jegyzési garanciavállalás;
22. „összevont felügyeletet ellátó hatóság”: az uniós anyavállalatnak és leányvállalatainak az 575/2013/EU rendelet (1) bekezdésének 48. pontjában meghatározott összevont alapon történő felügyeletéért felelős illetékes hatóság.

II. fejezet

Tiltott tevékenységek

6. cikk

Bizonyos kereskedési tevékenységek tilalma

- (1) A 3. cikkben említett jogalanyok számára tilos:
- a) a saját számlás kereskedés;
 - b) saját tőkével vagy idegen tőkével kizárólag saját számlás nyereség megszerzése érdekében:
 - i. a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA-k befektetési jegyeinek vagy részvényeinek megszerzése vagy tartása;
 - ii. az olyan derivatívákba, certifikátokba, indexekbe vagy más pénzügyi eszközökbe való befektetés, amelyek teljesítménye ABA-k részvényeihez vagy befektetési jegyeihez kötődik;

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. április 17-i 346/2013/EU rendelete az európai szociális vállalkozási alapokról (HL L 115., 2013.4.25., 18.o.).

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács xx/xxxx/EU rendelete az európai hosszú távú befektetési alapokról (HL L xx/xx).

³⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. július 13-i 2009/65/EK irányelve az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

- iii. az olyan jogalany befektetési jegyeinek vagy részvényeinek birtoklása, amely saját számlás kereskedést végez vagy ABA-k befektetési jegyeit vagy részvényeit megszerzi.
- (2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti tilalom nem alkalmazandó a következőkre:
- a) a tagállamok központi kormányzata vagy az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének 2. pontjában és 118. cikkében felsorolt jogalanyok által kibocsátott pénzügyi eszköz;
- b) az a helyzet, amikor a 3. cikkben említett jogalany teljesíti a következő feltételek mindegyikét:
- i. saját tőkéjét pénzgazdálkodási folyamatai részeként használja;
- ii. pénzeszközt vagy pénzeszköz-egyenértékest kizárólagosan birtokol, vásárol, értékesít vagy másképpen megszerez vagy elidegenít. A pénzeszköz-egyenértékesnek kiemelten likvid, a saját tőke alappénznemében tartott, ismert pénzösszegre könnyen átváltható, jelentéktelen értékváltozási kockázatú, legfeljebb 397 napos lejáratú és a három hónapos magas minőségű államkötvények hozamát nem meghaladó hozamú befektetésnek kell lennie.
- (3) Az (1) bekezdés b) pontjában megállapított tilalom nem alkalmazandó a következők tekintetében: a 2011/61/EU irányelvben meghatározott zárt végű és tőkeáttétel nélküli ABA-k, amennyiben ezen ABA-k az Unióban letelepedettek, vagy ha nem az Unióban letelepedettek, akkor a 2011/61/EU irányelv 35. vagy 40. cikkének megfelelően forgalmazásra kerülnek az Unióban, a 345/2013/EU rendelet 3. cikkének b) pontjában meghatározott minősített kockázatitőke-alapok, a 346/2013/EU rendelet 3. cikkének b) pontjában meghatározott minősített szociális vállalkozási alapok és a(z) [XXX/XXXX]/EU rendeletnek megfelelően EHTBA-ként engedélyezett ABA-k.
- (4) A 3. cikkben említett jogalanyok vezető testülete biztosítja, hogy az (1) bekezdésben meghatározott követelmények teljesüljenek.
- (5) Az (1)–(4) bekezdés követelményei *[a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 18 hónappal a rendelet közzétételét követően]*-tól/-től alkalmazandó.
- (6) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 36. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy mentesítse az első albekezdés a) pontjában említett tilalom alól a következőket:
- a) a (2) bekezdés a) pontjában említetteken kívül az olyan pénzügyi eszközök, amelyeket az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmazó harmadik országok kormányzata bocsátott ki, amelyekkel szembeni kitettségekhez az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének megfelelően 0 százalékos kockázati súlyt rendelnek;
- b) a tagállamok regionális kormányzatai által kibocsátott pénzügyi eszközök, amelyekkel szembeni kitettségekhez az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének megfelelően 0 százalékos kockázati súlyt rendelnek.

Javadalmazási szabályok

A 2013/36/EU irányelvben megállapított javadalmazási szabályokat nem sértve a 3. cikkben említett jogalanyok javadalmazási politikáját oly módon kell kialakítani és végrehajtani, hogy az sem közvetlenül, sem közvetve ne bátorítsa és ne is jutalmazza a 6. cikk (1) bekezdése által tiltott tevékenységek alkalmazottak általi végrehajtását.

III. fejezet

Bizonyos kereskedési tevékenységek elkülönítése

Az érintett tevékenységek köre

- (1) E fejezet alkalmazásában a kereskedési tevékenységek az alábbiakon kívüli tevékenységeket foglalják magukban:
 - a) a 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁴⁰ megfelelő betétbiztosítási rendszerben biztosítható betétek gyűjtése;
 - b) hitelezés, beleértve a fogyasztási hitelt, a lakóingatlanokhoz kapcsolódó hitelmegállapodásokat, a faktoringot visszakereseti joggal vagy anélkül, a kereskedelmi tranzakciók finanszírozását (beleértve a forfétírozást);
 - c) pénzügyi lízing;
 - d) a 2007/64/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴¹ 4. cikkének 3. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatások;
 - e) egyéb fizetési eszközök (például utazási csekkék és bankváltók) kibocsátása és kezelése, amennyiben ez a tevékenység nem tartozik a d) pont alá;
 - f) ügynöki tevékenység a bankközi piacon, értékpapírok letéti őrzése és kezelése;
 - g) hitelinformációs szolgáltatások;
 - h) letétkezelési szolgáltatások;
 - i) elektronikuspénz-kibocsátás.
- (2) E fejezet követelményei nem alkalmazandók a tagállamok központi kormányzata vagy az 575/2013/EU rendelet 117. cikkének 2. pontjában és 118. cikkében felsorolt jogalanyok által kibocsátott pénzügyi eszköz vásárlására vagy értékesítésére.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy mentesítse a következő pénzügyi eszközöket:

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1994. május 30-i 94/19/EK irányelve a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 135., 1994.5.31., 5. o.).

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. november 13-i 2007/64/EK irányelve a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról (HL L 319., 2007.12.5., 1. o.).

- a) a (2) bekezdésben nem említett azon pénzügyi eszközök, amelyeket az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmazó harmadik országok kormányzata bocsátott ki, amelyekkel szembeni kitettségekhez az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének megfelelően 0 százalékos kockázati súlyt rendelnek;
- b) a tagállamok regionális kormányzatai által kibocsátott pénzügyi eszközök, amelyekkel szembeni kitettségekhez az 575/2013/EU rendelet 115. cikkének megfelelően 0 százalékos kockázati súlyt rendelnek.

9. cikk

A tevékenységek felülvizsgálatára irányuló kötelezettség

- (1) Az illetékes hatóság értékeli a következő jogalanyok kereskedési tevékenységeit, köztük különösen az árjegyzést, az értékpapírosításba történő befektetést és az értékpapírosításban szponzorként való részvételt, továbbá a 11. és 12. cikkben engedélyezett derivatívákon kívüli derivatívákkal való kereskedést:
 - a) az Unióban letelepedett olyan maghitelintézet – ideértve letelepedési helytől függetlenül minden fióktelepet –, amely sem anyavállalat, sem leányvállalat;
 - b) uniós anyavállalat – ideértve letelepedési helytől függetlenül minden fióktelepet és leányvállalatot –, amennyiben az egyik csoporttag Unióban letelepedett maghitelintézet;
 - c) harmadik országban letelepedett hitelintézet uniós fióktelepe.
- (2) Az (1) bekezdésben említett értékelés elvégzésekor az illetékes hatóság a következő mutatókat alkalmazza:
 - a) a kereskedési céllal tartott eszközök relatív mérete: a kereskedési céllal tartott eszközök osztva az összes eszközzel;
 - b) a kereskedési céllal tartott eszközök tőkeáttétele: a kereskedési céllal tartott eszközök osztva az elsődleges alapvető tőkével;
 - c) a partner-hitelkockázat relatív jelentősége: a derivatívák valós értéke osztva a kereskedési céllal tartott eszközökkel;
 - d) a kereskedési céllal tartott derivatívák relatív összetettsége: a 2. és 3. szintű, kereskedési céllal tartott derivatívaeszközök osztva a kereskedési céllal tartott derivatívákkal és a kereskedési céllal tartott eszközökkel;
 - e) a kereskedési jövedelem relatív nyereségessége: a kereskedési jövedelem osztva az összes nettó jövedelemmel;
 - f) a piaci kockázat relatív jelentősége: a kereskedési céllal tartott eszközök és kötelezettségek abszolút értékének a különbsége osztva a kereskedési céllal tartott eszközök és a kereskedési céllal tartott kötelezettségek egyszerű átlagával;
 - g) az összekapcsolódás a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének 18. pontjában említett módszertannal mérve;
 - h) a maghitelintézet által vállalt kötelezettségekből és garanciákból eredő hitel- és likviditási kockázat.

- (3) Az illetékes hatóság az értékelést [*a Kiadóhivatal illeszti be, 18 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-ig véglegesíti, ezt követően rendszeresen, legalább évente végez értékelést.
- (4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a mutatók számítási módjának meghatározása céljából, és adott esetben felügyeleti adatok felhasználásával pontosítja a (2) bekezdésben említett mutatókat, valamint mérésüket. A szabályozástechnikai standardtervezetek a mutatók egységes számításának és alkalmazásának módszertanát is tartalmazzák.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [*a Kiadóhivatal illeszti be, 1 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

10. cikk

Az illetékes hatóság hatásköre a maghitelintézet bizonyos tevékenységek folytatásától való eltiltására

- (1) Amennyiben az illetékes hatóság a 9. cikk (1) bekezdésében említett értékelést követően arra a következtetésre jut, hogy teljesülnek a 9. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában említett mutatókhoz kötődő, és az (5) bekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott korlátok és feltételek, és ezért megítélése szerint (figyelembe véve az 1. cikkben említett célkitűzéseket) veszélybe kerül a maghitelintézet pénzügyi stabilitása vagy az uniós pénzügyi rendszer egésze, úgy az említett értékelés véglegesítését követő legfeljebb két hónapon belül elindítja a (3) bekezdés második albekezdésében említett határozathoz vezető eljárást.
- (2) Az illetékes hatóság akkor is elindíthatja a (3) bekezdés harmadik albekezdésében említett határozathoz vezető eljárást, ha az (1) bekezdésben említett korlátok és feltételek nem teljesülnek, amennyiben a 9. cikk (1) bekezdésében említett értékelést követően arra a következtetésre jut, hogy a maghitelintézet által végzett kereskedési tevékenység – a 11. és 12. cikkben engedélyezett derivatívákon kívüli derivatívákkal való kereskedés kivételével – (figyelembe véve az 1. cikkben említett célkitűzéseket) veszélyt jelent a maghitelintézet pénzügyi stabilitására vagy az uniós pénzügyi rendszer egészére.
- (3) Az illetékes hatóság értesíti a maghitelintézetet az (1) és a (2) bekezdésben említett következtetésekről, és lehetőséget biztosít arra, hogy a maghitelintézet az értesítés keltétől számított két hónapon belül benyújthassa írásos észrevételeit.

Amennyiben a maghitelintézet az első albekezdésben említett határidőn belül nem bizonyítja be az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően a következtetésekhez vezető érvek indokolatlanságát, úgy az illetékes hatóság a maghitelintézetnek címzett határozatot fogad el, amelyben azt eltiltja a szóban forgó következtetésekben meghatározott kereskedési tevékenységek folytatásától. Az illetékes hatóság a határozatot megindokolja és nyilvánosságra hozza.

Az (1) bekezdés alkalmazásában, ha az illetékes hatóság úgy határoz, hogy megengedi a maghitelintézetnek az adott kereskedési tevékenységek folytatását, akkor e határozatot megindokolja és nyilvánosságra hozza.

A (2) bekezdés alkalmazásában, ha az illetékes hatóság úgy határoz, hogy megengedi a maghitelintézetnek a kereskedési tevékenységek folytatását, akkor a maghitelintézetnek címzett határozatot fogad el e tárgyban.

Az illetékes hatóság az e bekezdésben említett határozatok elfogadása előtt konzultál az EBH-val a tervezett határozat indokairól, továbbá e határozatnak az Unió pénzügyi stabilitására és a belső piac működésére gyakorolt potenciális hatásáról. Az illetékes hatóság az EBH-t a végleges határozatról is értesíti.

Az illetékes hatóság a végleges határozatot az első albekezdésben említett írásos észrevételek beérkezésétől számított két hónapon belül elfogadja.

- (4) A (3) bekezdés második albekezdésében említett határozatokat az illetékes hatóság 5 évente felülvizsgálja.
- (5) A Bizottság a 35. cikknek megfelelően [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 6 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el, hogy:
 - a) a mutatók tekintetében meghatározza:
 - i. a 9. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontjában előírt mutatókra vonatkozó korlátokat, amelyek felett a kereskedési tevékenység kockázati szintje egyénileg jelentősnek minősül;
 - ii. a feltételeket, ideértve azt is, hogy hány mutatónak és milyen kombinációban kell meghaladnia a vonatkozó korlátot ahhoz, hogy az illetékes hatóság elindítsa a 10. cikk (1) bekezdésében említett eljárást.
 - iii. A ii. pontban szereplő feltételek megnevezésekor jelezni kell az érintett kereskedési tevékenység összesített jelentős kockázatának azon szintjét, amely abból adódik, hogy több mutató meghaladta az i. pontban említett vonatkozó korlátot;
 - b) meghatározza, hogy a következő szempontok mindegyikét figyelembe véve mely típusú értékpapírosítás nem tekinthető olyannak, mint amely veszélyt jelent a maghitelintézet pénzügyi stabilitására vagy az uniós pénzügyi rendszer egészére:
 - i. strukturális jellemvonások, például a beágyazott lejárat transzformáció és a struktúra egyszerűsége;
 - ii. az alapul szolgáló eszközök minősége és a kapcsolódó biztosítéki jellemzők;
 - iii. az értékpapírosítás és alapul szolgáló eszközei jegyzési és átláthatósági jellemvonásai;
 - iv. a jegyzési garanciavállalási folyamatok megbízhatósága és minősége.

11. cikk

A saját kockázat prudens kezelése

- (1) A 10. cikk (3) bekezdésében említett határozattal érintett maghitelintézet annyiban folytathatja kereskedési tevékenységeit, amennyiben ezek kizárólag tőkéje, likviditása és finanszírozása prudens kezelésére korlátozódnak.

Tőkéje, likviditása és finanszírozása prudens kezelésének részeként a maghitelintézet csupán központi szerződő féllel szembeni elszámolásra alkalmas kamatláb-derivatívákat, devizaderivatívákat és hitelderivatívákat használhat általános mérlegkockázata fedezetére. A maghitelintézetnek bizonyítania kell az illetékes hatóság számára, hogy a fedezeti tevékenység célja, hogy csökkentse, és bizonyítottan csökkentti vagy jelentősen mérsékli is a maghitelintézet egyedi vagy összesített pozícióinak konkrét, azonosítható kockázatait.

(2) A 2013/36/EU irányelvben megállapított javadalmazási szabályokat nem sértve a maghitelintézet fedezeti tevékenységben részt vevő alkalmazottaira alkalmazandó javadalmazási szabályok

- a) célja bármely fennmaradó vagy rejtett – kockázatkezelésnek vagy bármi másnak álcázott – saját számlás kereskedési tevékenység megakadályozása;
- b) tükrözik a maghitelintézet egészének jogszerű fedezeti céljait, és biztosítják, hogy az odaítélt javadalmazás ne kapcsolódjon közvetlenül az ilyen tevékenységgel termelt nyereséghez, hanem a tevékenységeknek a kockázat csökkentésében vagy mérséklésében elért általános eredményességén alapuljon.

A vezető testület – a kockázati bizottság tanácsa alapján eljárva, amennyiben azt a 2013/36/EU irányelv 76. cikkének (3) bekezdésének megfelelően létrehozzák – biztosítja, hogy a maghitelintézet javadalmazási politikája megfeleljen az első albekezdésben megállapított rendelkezéseknek.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy e rendelet 35. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy az (1) bekezdésben említett pénzügyi eszközöket kiegészítse más pénzügyi eszközökkel, ideértve más típusú derivatívákat is, különösen a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴² 11. cikkében meghatározott kötelezettségek hatálya alá tartozókat, annak érdekében, hogy figyelembe vegye azon pénzügyi eszközöket, amelyek a tőke, a likviditás és a finanszírozás prudens kezelése tekintetében ugyanolyan hatást gyakorolnak a pénzügyi stabilitásra, mint az (1) bekezdésben említettek.

12. cikk

Kockázatkezelési szolgáltatások nyújtása ügyfeleknek

(1) A 10. cikk (3) bekezdésében említett határozattal érintett maghitelintézet – nem pénzügyi ügyfelei, az 5. cikk 19. pontjának második és harmadik francia bekezdésében említett pénzügyi szervezetek, biztosítók és foglalkoztatói nyugellátást biztosító intézmények számára – értékesíthet központi szerződő féllel szembeni elszámolásra alkalmas kamatláb-derivatívákat, devizaderivatívákat, hitelderivatívákat, kibocsátáskereskedelmi derivatívákat és áruderivatívákat, illetve kibocsátáskereskedelmi egységeket, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) az értékesítés kizárólagos célja kamatláb-kockázat, devizakockázat, hitelkockázat, árukockázat vagy kibocsátáskereskedelmi kockázat fedezete;
- b) a maghitelintézet derivatívákból és kibocsátáskereskedelmi egységekből eredő pozíciós kockázataira vonatkozó szavatolótőke-követelmény nem haladja meg

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 2012. július 4-i 648/2012/EU rendelete a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekről, a központi szerződő felekről és a kereskedési adattárakról.

a teljes kockázatitőke-követelménynek a (2) bekezdéssel összhangban felhatalmazáson alapuló bizottsági jogi aktusban meghatározandó arányát.

Amennyiben a b) pont követelménye nem teljesül, úgy a maghitelintézet a derivatívákat és a kibocsátáskereskedelmi egységeket nem értékesítheti, és mérlegében sem tüntetheti fel.

- (2) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy:
- a) lehetővé tegye az (1) bekezdésben említetteken kívüli, különösen a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 11. cikkében meghatározott kötelezettségek hatálya alá tartozó pénzügyi eszközök kockázatfedezeti célú értékesítését az e cikk (1) bekezdésében felsorolt típusú ügyfeleknek;
 - b) meghatározza a maghitelintézet szavatolótőke-követelményének azon arányát, amely felett az e cikk (1) bekezdésében említett derivatívák és kibocsátáskereskedelmi egységek nem értékesíthetők és nem tüntethetők fel a maghitelintézet mérlegében.

13. cikk

Elkülönülő csoporttagokra vonatkozó szabályok

- (1) Amennyiben az illetékes hatóság a 10. cikk (3) bekezdésének megfelelően olyan határozatot hozott, hogy a maghitelintézet nem végezhet bizonyos kereskedési tevékenységeket, és a maghitelintézet egy csoport tagja, úgy az elkülönítendő kereskedési tevékenységeket csak olyan csoporttag („kereskedési egység”) folytathatja, amely jogilag, gazdaságilag és működésileg elkülönül a maghitelintézettől.
- (2) Amennyiben a 9. cikk (1) bekezdésében említett jogalany saját kezdeményezésre a 9. cikk hatálya alá tartozó kereskedési tevékenységek és a maghitelintézet elkülönítéséről határozott, és a 18. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően jóváhagyást kapott elkülönítési tervére, úgy az e cikk (3)–(13) bekezdésében, továbbá a 14–17. és 20. cikkben meghatározott követelmények az elkülönített jogalanyokra alkalmazandók.
- (3) Az uniós anyavállalat biztosítja, hogy a maghitelintézeteket és kereskedési egységeket tartalmazó csoport struktúrája szubkonszolidált alapon két megkülönböztethető alcsoportot tartsa magában, amelyeknek csak egyike tartalmaz maghitelintézeteket.
- (4) A maghitelintézet uniós anyavállalata a szükséges mértékben biztosítja, hogy a maghitelintézet tevékenységeit a kereskedési egység fizetéseképtelensége esetén is folytatni tudja.
- (5) A maghitelintézet nem birtokolhat tőkeinstrumentumokat vagy szavazati jogokat a kereskedési egységben.

Az első albekezdést nem sértve az illetékes hatóság határozhat úgy, hogy az 575/2013/EU rendelet 49. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontjában meghatározott követelményeket teljesítő maghitelintézet tőkeinstrumentumokat vagy szavazati jogokat birtokolhat a kereskedési egységben, amennyiben az illetékes hatóság úgy véli, hogy az ilyen tőkeinstrumentumok vagy szavazati jogok birtoklása

nélkülözhetetlen a csoport működéséhez, és hogy a maghitelintézet kielégítő intézkedéseket hozott a vonatkozó kockázatok megfelelő mérséklésére.

Az olyan maghitelintézet számára, amely nem központi és nem is regionális hitelintézet, semmilyen esetben sem engedélyezhető, hogy kereskedési egységben közvetlenül birtokoljon tőkeinstrumentumokat vagy szavazati jogokat.

Az illetékes hatóság az e bekezdésnek megfelelő határozat elfogadása előtt konzultál az EBH-val.

Az illetékes hatóság határozatáról értesíti az EBH-t. Az EBH közzéteszi az e bekezdéssel érintett intézmények listáját.

- (6) A maghitelintézet és a kereskedési egység a saját adósságpapírjait egyéni vagy szubkonszolidált alapon bocsátja ki, feltéve, hogy ez nem összeegyeztethetetlen az illetékes szanálási hatóságok által a [bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló] irányelvnek megfelelően jóváhagyott szanálási tervvel.
- (7) A maghitelintézet és a kereskedési egység között kötött minden szerződésnek és ügyletnek olyan kedvezőnek kell lennie a maghitelintézet számára, mint az ugyanazon alcsoporton kívüli jogalanyokkal vagy azok bevonásával kötött összehasonlítható szerződések és ügyletek.
- (8) A vezetőtestületi tagok többségének a maghitelintézet és a kereskedési egység esetében is olyan személyekből kell állnia, akik nem tagjai a másik jogalany vezető testületének. Az anyavállalat kockázatkezelési tisztviselőjét kivéve egyik jogalany vezetőtestületi tagja sem vállalhat ügyvezetői funkciót mindkét jogalanyban.
- (9) A maghitelintézet, a kereskedési egység és anyavállalataik vezető testülete köteles támogatni az elkülönítés célkitűzéseit.
- (10) A kereskedési egység és a maghitelintézet nevének vagy megjelölésének az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban olyannak kell lennie, hogy a nyilvánosság könnyen megállapíthassa, melyikük a kereskedési egység és melyikük a maghitelintézet.
- (11) A strukturálisan elkülönített intézményeknek e cikk (3) bekezdésével összhangban szubkonszolidált alapon teljesíteniük kell az 575/2013/EU rendelet második, harmadik, negyedik, hatodik, hetedik és nyolcadik részében és a 2013/36/EU irányelv VII. címében foglalt kötelezettségeket.
- (12) Az 575/2013/EU rendelet 6. cikkének (1) bekezdésétől és 7. cikkétől eltérve az említett rendelet második–negyedik és nyolcadik részében foglalt kötelezettségek e cikk (3) bekezdésével összhangban szubkonszolidált alapon teljesítendőek.
- (13) Az 575/2013/EU rendelet 6. cikkének (4) bekezdésétől és 8. cikkétől eltérve az említett rendelet hatodik részében foglalt követelmények e cikk (3) bekezdésével összhangban szubkonszolidált alapon teljesítendőek.

14. cikk

Csoporton belüli nagykockázati korlátok

- (1) A (2) bekezdés szerinti nagykockázati korlát számítása céljából a 13. cikk (3) bekezdése szerinti alcsoportba tartozó jogalanyok egy ügyfélnek vagy az

575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 39. pontja szerinti, kapcsolatban álló ügyfelek egy csoportjának minősülnek.

- (2) Amennyiben e fejezetnek megfelelő intézkedésekre került sor, a maghitelintézet nem vállalhat a figyelembe vehető tőkéjének 25 százalékát meghaladó csoporton belüli kitettséget olyan jogalannyal szemben, amely nem tartozik a maghitelintézet alcsoportjába. A csoporton belüli kockázati korlát szubkonszolidált alapon, az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkének és az e rendelet 16. cikkének megfelelő hitelkockázat-mérséklés és mentességek hatásának figyelembevételével alkalmazandó.

15. cikk

Csoporton kívüli nagykockázati korlátok

- (1) Az 575/2013/EU rendelet 395. cikke (1) bekezdésének rendelkezései mellett, amennyiben e rendelet jelen fejezetének megfelelő intézkedésekre került sor, a maghitelintézet nem vállalhatja a következő kitettségeket:
- (a) a maghitelintézet figyelembe vehető tőkéjének 25 százalékát meghaladó nagykockázat pénzügyi szervezettel szemben. E kockázati korlát egyéni és szubkonszolidált alapon, az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkének és az e rendelet 16. cikkének megfelelő hitelkockázat-mérséklés és mentességek hatásának figyelembevételével alkalmazandó;
 - (b) a maghitelintézet figyelembe vehető tőkéjének összességében 200 százalékát meghaladó nagykockázat pénzügyi szervezettel szemben. E kockázati korlát egyéni és szubkonszolidált alapon, az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkének és az e rendelet 16. cikkének megfelelő hitelkockázat-mérséklés és mentességek hatásának figyelembevételével alkalmazandó.
- (2) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott aggregát nagykockázati korlátnak a hitelkockázat-mérséklés elismert mértékét tükröző kiigazítására.

16. cikk

Hitelkockázat-mérséklési technikák

Az 575/2013/EU rendelet 399–403. cikkének rendelkezései mellett, amennyiben e rendelet jelen fejezetének megfelelő intézkedésekre került sor, a kitettségi értékeknek az e rendelet 14. és 15. cikkében említett nagykockázati korlátok betartása céljából történő kiszámításakor a hitelkockázat-mérséklési technikák elismerésére korlátozások alkalmazandók.

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy meghatározza, a hitelkockázat-mérséklési technikák – ideértve a figyelembe vehető hitelkockázati fedezetek típusait és korlátaikat is – milyen mértékben ismerhetők el az első albekezdés alkalmazásában, és ezáltal biztosítsa, hogy a hitelkockázat-mérséklési technikák ne mondjanak csődöt a kockázatok bekövetkezésekor, vagyis a hitelkockázati fedezet ténylegesen lehívható legyen.

Eltérés a nagykockázat-vállalásokra vonatkozó átmeneti intézkedésektől

Az 575/2013/EU rendelet 493. cikkének (3) bekezdése alóli kivételként, az említett bekezdésben engedélyezett eltérések nem alkalmazandók az e rendeletnek megfelelő strukturális intézkedéssel érintett maghitelintézetek kitettségeire.

Elkülönítési terv

- (1) Amennyiben az illetékes hatóság a 10. cikk (3) bekezdésének megfelelően olyan határozatot hozott, hogy a maghitelintézet nem folytathat bizonyos kereskedési tevékenységeket, úgy a maghitelintézet vagy adott esetben annak uniós anyavállalata a 10. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett határozat keltétől számított 6 hónapon belül elkülönítési tervet nyújt be az illetékes hatóságnak.

Hasonlóképpen, amennyiben a 9. cikk (1) bekezdésében említett jogalany a 9. cikk szerinti felülvizsgálati kötelezettség alá tartozó kereskedési tevékenységek elkülönítéséről határoz, úgy a 9. cikkben említett értékelési időszak kezdetén be kell nyújtania az elkülönítésről szóló tervet. A terv legalább az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában előírt információkat tartalmazza.

- (2) Az elkülönítési terv részletesen kifejti az elkülönítés végrehajtásának módját.

A terv legalább az alábbiakat tartalmazza:

- a) a maghitelintézettől elkülönítésre kerülő eszközök és tevékenységek meghatározása;
 - b) a 13. cikkben említett szabályok alkalmazási módjának részletei;
 - c) az elkülönítés ütemterve.
- (3) Az illetékes hatóság az (1) és a (2) bekezdésben említett elkülönítési tervet a benyújtást követő hat hónapon belül értékeli és határozatot fogad el a terv jóváhagyásáról, vagy előírja annak módosítását.
- (4) Amennyiben az illetékes hatóság az elkülönítési terv módosítását írja elő, úgy a maghitelintézet vagy adott esetben annak uniós anyavállalata az illetékes hatóság kérésétől számított három hónapon belül újból benyújtja az előírt módosításokat is tartalmazó elkülönítési tervet.
- (5) Az illetékes hatóság az újbóli benyújtástól számított egy hónapon belül határozatot fogad el a terv jóváhagyásáról vagy elutasításáról. Amennyiben az illetékes hatóság elutasítja a tervet, úgy az elutasítástól számított egy hónapon belül a szükséges módosításokat bevezető elkülönítési tervet tartalmazó határozatot fogad el.
- (6) Ha a maghitelintézet vagy adott esetben annak uniós anyavállalata nem nyújtja be az (1) bekezdésben előírt elkülönítési tervet, az illetékes hatóság legkésőbb az (1) bekezdésben említett határidő lejártát követő 3 hónap elteltével elkülönítési tervet tartalmazó határozatot fogad el.
- (7) Ha a maghitelintézet vagy adott esetben annak uniós anyavállalata nem nyújtja be újból az illetékes hatóság által előírt módosításokat is tartalmazó elkülönítési tervet, az illetékes hatóság legkésőbb a (4) bekezdés első albekezdésében említett határidő

lejártát követő egy hónap elteltével elkülönítési tervet tartalmazó határozatot fogad el.

- (8) A maghitelintézet vagy adott esetben annak uniós anyavállalata bizonyítja az illetékes hatóság felé, hogy végrehajtotta a jóváhagyott tervet.
- (9) A hitelintézet vagy uniós anyavállalat vezető testülete biztosítja, hogy az elkülönítési tervet az illetékes hatóság jóváhagyásának megfelelően végrehajtják.

19. cikk

Az illetékes hatóságok és az illetékes szanálási hatóságok közötti együttműködés

- (1) Az illetékes hatóság a 10. cikk (3) bekezdésében említett határozat elfogadása előtt értesíti arról a [bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló] irányelvnek megfelelően kijelölt illetékes szanálási hatóságot.
- (2) A 9. cikknek megfelelő értékelés elvégzésekor és a maghitelintézetnek bizonyos kereskedési tevékenységektől való, 10. cikk szerinti eltiltásakor az illetékes hatóság figyelembe veszi a folyamatban lévő vagy korábban meglévő, a [bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló] irányelv 13. és 13a. cikke alapján bármely illetékes szanálási hatóság által elvégzett szanálhatósági értékeléseket.
- (3) Az illetékes hatóság együttműködik az illetékes szanálási hatósággal és azzal kicserél minden, feladatai ellátásához szükségesnek ítélt lényeges információt.
- (4) Az illetékes hatóság biztosítja, hogy az e fejezet alapján hozott intézkedések összhangban legyenek az 1024/2013/EU rendelet 13. cikkének b) pontja, az [egységes szanálási mechanizmusról szóló] rendelet 8. cikkének (9) bekezdése, a [bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló] irányelv 13. és 13a., 14. és 15. cikke, valamint a 2013/36/EU irányelv 104. cikke alapján hozott intézkedésekkel.

20. cikk

A kereskedési egység számára tiltott tevékenységek

A kereskedési egység nem végezheti a következő tevékenységeket:

- a) a 94/19/EK irányelvnek megfelelő betétbiztosítási rendszerben biztosítható betétek gyűjtése, kivéve, ha az említett betét kereskedési tevékenységhez kapcsolódó fedezetcserehez kapcsolódik;
- b) a 2007/64/EK irányelv 4. cikkének 3. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása az a) pontban említett tevékenységek kapcsán, kivéve, ha az említett pénzforgalmi szolgáltatások kiegészítő jellegűek és kifejezetten szükségesek a kereskedési tevékenységhez kapcsolódó fedezetcserehez.

21. cikk

Eltérés a III. fejezet követelményeitől

- (1) A Bizottság tagállami kérésre eltérést engedélyezhet e fejezet követelményeitől a 2014. január 29. előtt elfogadott elsődleges nemzeti jogszabály hatályába tartozó,

magánszemélyektől és kkv-ktől betéteket gyűjtő hitelintézetek számára, ha a nemzeti jogszabály megfelel az alábbi előírásoknak:

- a) célja az 1. cikkben említett pénzügyi nyomás, illetve csőd és rendszerszintű kockázat elkerülése;
- b) megakadályozza, hogy a magánszemélyektől és kkv-ktől biztosítható betéteket gyűjtő hitelintézetek szabályozott tevékenységként befektetésekkel főkötelezettként kereskedjenek és kereskedési céllal eszközöket tartsanak; a nemzeti jogszabály azonban engedélyezhet olyan korlátozott kivételeket, amelyekkel élve a magánszemélyektől és kkv-ktől betéteket gyűjtő hitelintézet – tőkéje, likviditása és finanszírozása prudens kezelése céljából – kockázatmérséklési tevékenységeket végezhet, illetve korlátozott kockázatkezelési szolgáltatásokat nyújthat ügyfeleinek;
- c) biztosítja, hogy amennyiben a magánszemélyektől és kkv-ktől biztosítható betéteket gyűjtő hitelintézet egy csoport tagja, úgy a hitelintézet el legyen különítve a szabályozott tevékenységként befektetésekkel főkötelezettként kereskedő és kereskedési céllal eszközöket tartó csoporttagoktól, továbbá meghatározza a következőket:
 - i. a magánszemélyektől és kkv-ktől biztosítható betéteket gyűjtő hitelintézet a többi csoporttagtól függetlenül képes döntéseket hozni;
 - ii. a magánszemélyektől és kkv-ktől biztosítható betéteket gyűjtő hitelintézet ügyvezető testülete független a többi csoporttagtól és magától a hitelintézettől;
 - iii. a magánszemélyektől és kkv-ktől biztosítható betéteket gyűjtő hitelintézet saját jogán tőke- és likviditási követelmények alá tartozik;
 - iv. a magánszemélyektől és kkv-ktől biztosítható betéteket gyűjtő hitelintézet csak a 13. cikk (7) bekezdésében említett feltételekhez hasonló feltételek mellett köthet szerződést vagy ügyletet a többi csoporttaggal.

- (2) A szóban forgó nemzeti jogszabály hatálya alá tartozó hitelintézet számára eltérést igénylő tagállam eltérési kérelmet nyújt be a Bizottságnak, amelyhez csatolnia kell az eltérési kérelemmel érintett hitelintézetet felügyelő illetékes hatóság kedvező véleményét. A kérelem minden szükséges információt megad a nemzeti jogszabály értékeléséhez és megnevezi az eltéréssel érintett hitelintézeteket. Ha a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden szükséges információval, a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és meghatározza, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége.

A Bizottság az általa az eltérési kérelem értékeléséhez szükségesnek ítélt összes információ rendelkezésre állásától számított egy hónapon belül értesíti a tagállamot arról, hogy elégedett az információkkal.

A Bizottság a második albekezdésben említett értesítés keltétől számított öt hónapon belül, a tervezett határozat indokairól, továbbá e határozatnak az Unió pénzügyi stabilitására és a belső piac működésére gyakorolt potenciális hatásáról az EBH-val folytatott konzultáció után végrehajtási határozatot fogad el, amelyben a nemzeti jogszabályt e fejezettel összeegyeztethetőnek nyilvánítja és megadja az eltérést az (1) bekezdésben említett kérelemben megnevezett hitelintézet számára. Amennyiben a Bizottság a nemzeti jogszabályt összeegyeztethetetlennek kívánja nyilvánítani, és nem kívánja megadni az eltérést, úgy

részletesen ismertetnie kell kifogásait és a kérelmező tagállam számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az e kifogásokról szóló értesítés keltétől számított egy hónapon belül benyújthassa írásos észrevételeit. A Bizottság a benyújtásra kitűzött határidő lejártát követő három hónapon belül végrehajtási határozatot fogad el az eltérés elfogadásáról vagy elutasításáról.

A nemzeti jogszabály módosítása esetén a tagállam értesíti a Bizottságot a módosításokról. A Bizottság felülvizsgálhatja a harmadik albekezdésben említett végrehajtási határozatot.

Amennyiben az e fejezettel összeegyeztethetőnek nyilvánított nemzeti jogszabály már nem alkalmazandó az e fejezet követelményeitől való eltérésben részesülő hitelintézetre, úgy az adott hitelintézet tekintetében vissza kell vonni az eltérést.

A Bizottság határozatairól értesíti az EBH-t. Az EBH közzéteszi az e cikknek megfelelően eltérésben részesülő hitelintézetek listáját. A listát naprakész állapotban kell tartani.

IV. fejezet

A II. és a III. fejezet követelményei alá tartozó jogalanyok

22. cikk

A küszöbértékek számítására irányadó szabályok

- (1) A 3. cikk b) pontjának ii. alpontja alkalmazásában a küszöbértékek számítása az uniós anyavállalat összevont beszámolóján alapul.
- (2) A 3. cikk b) pontjának iii. alpontja alkalmazásában a küszöbértékek számítása az Unióban folytatott tevékenységeken alapul.
- (3) A biztosítók és viszontbiztosítók, valamint más nem pénzügyi vállalkozások eszközei és kötelezettségei nem vehetők figyelembe a számításhoz.
- (4) Az illetékes hatóság [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be*, 12 hónappal a rendelet közzétételét követően]-ig azonosítja a 3. cikk értelmében e rendelet hatálya alá tartozó hitelintézeteket és csoportokat, és ezekről azonnal értesíti az EBH-t.

Az EBH az illetékes hatóság általi értesítést követően azonnal közzéteszi az első albekezdésben említett listát. A listát naprakész állapotban kell tartani.

23. cikk

A kereskedési tevékenységek számítása

- (1) A 3. cikk alkalmazásában a kereskedési tevékenységeket az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően a következőként kell számítani.

Kereskedési tevékenységek = $(TSA + TSL + DA + DL)/2$, ahol:

- a) TSA: kereskedési értékpapír-eszközök (Trading Securities Assets) – olyan eszközök, amelyek egy egészként kezelt portfólió részei, és amelyekkel kapcsolatban bizonyíték van a közelmúltbeli tényleges rövid távú nyereségszerzésre, kivéve a származtatott eszközöket;

- b) TSL: kereskedési értékpapír-kötelezettségek (Trading Securities Liabilities) – olyan kötelezettségek, amelyeket a közeljövőbeni visszavásárlás szándékával vállaltak, amelyek egy egészként kezelt portfólió részei, és amelyekkel kapcsolatban bizonyíték van a közelmúltbeli tényleges rövid távú nyereségszerzésre, kivéve a származtatott kötelezettségeket;
 - c) DA: származtatott eszközök (Derivative Assets) – olyan pozitív helyettesítési értékű derivatívák, amelyeket nem azonosítottak fedezeti vagy beágyazott derivatívaként;
 - d) DL: származtatott kötelezettségek (Derivative Liabilities) – olyan negatív helyettesítési értékű derivatívák, amelyeket nem azonosítottak fedezeti instrumentumként.
- (2) A biztosítók és viszontbiztosítók, valamint más nem pénzügyi vállalkozások eszközei és kötelezettségei nem vehetők figyelembe a kereskedési tevékenység számításához.
- (3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett kereskedési tevékenységek számítási módszertanának az alkalmazandó számviteli szabályozások különbségeit figyelembe vevő megállapítása céljából.
- Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket *[a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 1 hónappal a rendelet közzétételét követően]*-ig benyújtja a Bizottságnak.
- A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.
- (4) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy az alkalmazandó számviteli szabályozások változásainak figyelembevétele érdekében a 35. cikkel összhangban hozott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén módosítsa a kereskedési tevékenységek e cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett elemeit.

24. cikk

A kereskedési tevékenységekről szóló információk benyújtása az illetékes hatóságnak

- (1) A 3. cikkben említett jogalanyok első ízben *[a Kiadóhivatal illeszti be, 9 hónappal a rendelet közzétételét követően]*-ig, ezt követően pedig évente benyújtják a kereskedési tevékenységeik teljes volumenére és elemeire vonatkozó, a 23. cikk (1) bekezdése szerinti releváns információkat az illetékes hatóságnak.
- (2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdésben említett adatszolgáltatás egységes formanyomtatványának, valamint az e formanyomtatvány alkalmazására vonatkozó utasításoknak a meghatározása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket *[a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 1 hónappal a rendelet közzétételét követően]*-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

V. fejezet

Megfelelés

ELSŐ SZAKASZ

Jogalanyok

25. cikk

Az e rendelet hatályába tartozó jogalanyok kötelességei

- (1) Az e rendelet hatályába tartozó jogalanyok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok megkapják az e rendeletnek való megfelelés értékeléséhez szükséges információkat.
- (2) Az e rendelet hatályába tartozó jogalanyok minden szükséges információt megadnak az illetékes hatóságnak ahhoz, hogy az értékelni tudja az e rendeletnek való megfelelésüket, ideértve a 9. cikk (2) bekezdésében említett, mutatóalapú értékeléshez szükséges információkat is. A jogalanyok biztosítják azt is, hogy belső kontrollmechanizmusaik, illetve adminisztratív és számviteli eljárásaik mindenkor lehetővé tegyék az e rendeletnek való megfelelés ellenőrzését.
- (3) Az e rendelet hatályába tartozó jogalanyok e rendelet alkalmazásában minden ügyletüket, iratrendszerüket és folyamatukat nyilvántartják, oly módon, hogy az illetékes hatóság mindenkor képes legyen az e rendeletnek való megfelelésük ellenőrzésére.

MÁSODIK SZAKASZ

Illetékes hatóságok

26. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei és kötelességei

- (1) Az illetékes hatóságok az e rendelet által előírt kötelességeik teljesítésekor a vonatkozó uniós jogszabályok által meghatározott hatáskörükben járnak el.
- (2) Az illetékes hatóság folyamatos jelleggel ellenőrzi az e rendelet hatályába tartozó jogalanyok tevékenységeit, továbbá értékeli és biztosítja az e rendeletnek való megfelelésüket.
- (3) Az illetékes hatóságok hatáskörébe tartozik, hogy a nem szabályozott jogalany, de legalább egy szabályozott jogalany leányvállalattal rendelkező uniós anyavállalatot felkérjék annak biztosítására, hogy szabályozott leányvállalatai megfeleljenek e rendeletnek.

- (4) E rendelet alkalmazásában az uniós anyavállalat csoportjába és egyúttal e rendelet hatálya alá tartozó összes csoporttag vonatkozásában az összevont felügyeletet ellátó hatóság minősül illetékes hatóságnak.

Amennyiben az uniós anyavállalat leányvállalata másik tagállamban letelepedett, azt az uniós anyavállalatától eltérő illetékes hatóság felügyeli, és az 1024/2013/EU rendelet 6. cikkének (4) bekezdése szerint jelentős leányvállalatnak minősül, úgy az összevont felügyeletet ellátó hatóság az e rendelet alapján az összevont felügyeletet ellátó hatóság által hozandó összes határozat kapcsán konzultál a jelentős leányvállalat székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságával.

VI. fejezet

Kapcsolatok harmadik országokkal

27. cikk

Harmadik ország jogi keretének egyenértékűsége

- (1) A Bizottság egy tagállam illetékes hatósága vagy egy harmadik ország kérésére, vagy saját kezdeményezésből végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el annak megállapítása céljából, hogy
- a) a harmadik ország jogi, felügyeleti és jogérvényesítési szabályai biztosítják, hogy a harmadik ország hitelintézetei és anyavállalatai olyan kötelező erejű követelményeket teljesítsenek, amelyek egyenértékűek a 6., 10–16. és 20. cikkben megállapított követelményekkel;
 - b) a harmadik ország jogi kerete ténylegesen egyenértékű rendszert biztosít a harmadik országbeli nemzeti jogi szabályozásokban előírt strukturális intézkedések elismerése tekintetében.
- (2) A Bizottság módosíthatja vagy visszavonhatja határozatát, amennyiben már nem teljesülnek azok a feltételek, amelyekre azt alapozta.
- (3) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy e rendelet 35. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az annak értékeléséhez szükséges kritériumok megállapítása céljából, hogy a harmadik ország jogi és felügyeleti kerete egyenértékű-e e rendelettel.

A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktust [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 24 hónappal a rendelet hatálybalépését követően*]-ig elfogadja.

- (4) Az EBH együttműködési megállapodásokat dolgoz ki az azon harmadik országok megfelelő illetékes hatóságaival való együttműködés céljából, amelyek jogi és felügyeleti keretét a (1)–(3) bekezdés értelmében e rendelettel egyenértékűnek minősítették. Az ilyen megállapodásnak legalább a két joghatóság érintett illetékes hatóságai közötti minimális információcserére vonatkozó szabályokat tartalmaznia kell.

VII. fejezet

Közigazgatási szankciók és intézkedések

28. cikk

Közigazgatási szankciók és intézkedések

- (1) Az illetékes hatóságok 26. cikk szerinti felügyeleti hatáskörét és a tagállamok büntetőjogi szankciók előírására és kiszabására vonatkozó jogát nem sértve, a tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságoknak a következő jogsértésekkel kapcsolatos közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések kiszabására:

- a) a 6. cikkben megállapított tilalom megszegése;
- b) a 24. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtandó információ manipulálása.

A tagállamok hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságoknak, hogy közigazgatási szankciókat és intézkedéseket szabhassanak ki hitelintézetre vagy csoporttagra – ideértve a vegyes tevékenységű holding társaságot –, biztosítóra vagy viszontbiztosítóra. A tagállamok a közigazgatási szankciók és intézkedések kiszabására vonatkozó hatáskört hitelintézet vagy csoporttag – ideértve a vegyes tevékenységű holding társaságot –, biztosító vagy viszontbiztosító tekintetében biztosítják az illetékes hatóságoknak.

Amennyiben az első albekezdésben említett rendelkezések jogi személyre alkalmazandók, úgy a tagállamok jogsértés esetén a nemzeti jogban rögzített feltételeknek megfelelően hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságoknak azon vezetőtestületi tagokkal és más magánszemélyekkel szembeni szankciók alkalmazására, akik a nemzeti jog szerint a jogsértésért felelősségre vonhatók.

- (2) Az (1) bekezdés alapján hozott közigazgatási szankcióknak és intézkedéseknek hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.
- (3) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdésben említett rendelkezések megsértésével kapcsolatban büntetőjogi szankciókat írnak elő, úgy megfelelő intézkedésekkel biztosítaniuk kell, hogy az illetékes hatóság rendelkezik a joghatóságukba tartozó igazságügyi hatóságokkal való kapcsolattartáshoz szükséges hatáskörrel annak érdekében, hogy hozzájusson a 6. cikk esetleges megsértése és a 24. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtandó információk manipulálása miatt indított bűnügyi nyomozással vagy büntetőeljárással kapcsolatos konkrét információkhoz, és hogy ugyanezt biztosítsa a többi illetékes hatóság és az EBH számára abból a célból, hogy azok az (1) bekezdés alkalmazásában teljesítsék az egymással és adott esetben az EBH-val való együttműködésre vonatkozó kötelezettségüket.

Az illetékes hatóságok más tagállamok illetékes hatóságaival a szankcionálási hatáskör gyakorlásának elősegítése érdekében is együttműködhetnek.

- (4) A tagállamok a nemzeti joggal összhangban az (1) bekezdésben említett jogsértések tekintetében hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságoknak legalább a következő közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések alkalmazására:
- a) végzés, amely előírja a jogsértésért felelős személy számára, hogy hagyjon fel a jogellenes magatartással és tartózkodjon annak ismétlésétől;

- b) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének elvonása, amennyiben meghatározható;
- c) a jogsértésért felelős személyt és a jogsértés jellegét megjelölő nyilvános figyelmeztetés;
- d) az engedély visszavonása vagy felfüggesztése
- e) a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy ideiglenes eltiltása vezetői funkciók gyakorlásától a 3. cikkben említett jogalanynál;
- f) ismétlődő jogsértés esetén a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy végleges eltiltása vezetői funkciók gyakorlásától a 3. cikkben említett jogalanynál;
- g) a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének legalább háromszorosát elérő maximális közigazgatási bírság, amennyiben a veszteség, illetve a nyereség meghatározható;
- h) természetes személy esetében legalább 5 000 000 EUR-t, vagy az euróövezeten kívüli tagállamokban a rendelet hatálybalépésének napján érvényes ennek megfelelő összeget kitevő maximális értékű közigazgatási bírság;
- i) jogi személy esetében a vezető testület által jóváhagyott legújabb rendelkezésre álló beszámoló szerinti éves teljes árbevétel legalább 10%-át kitevő maximális értékű közigazgatási bírság; amennyiben a jogi személy olyan anyavállalat, vagy az anyavállalat olyan leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv szerinti összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, úgy a releváns éves teljes árbevétel a legfelső szintű anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott, legújabb rendelkezésre álló összevont beszámolóban feltüntetett éves teljes árbevétel vagy az adott számviteli szabályozásban ennek megfelelő jövedelemtípus éves összege.

A tagállamok az e bekezdésben említetteket meghaladó szankcionálási hatáskört is biztosíthatnak az illetékes hatóságok számára, illetve az e bekezdésben rögzítetttnél szélesebb körű és nagyobb mértékű szankciókat is előírhatnak.

- (5) A tagállamok [a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 12 hónappal a rendelet hatálybalépését követően]-ig értesítik a Bizottságot és az EBH-t az (1) bekezdésben említett szabályokról. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és az EBH-t.

29. cikk

A felügyeleti hatáskör gyakorlása és szankciók kiszabása

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási szankciók és egyéb intézkedések típusának és mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok a körülmények figyelembevételével járjanak el, adott esetben ideértve az alábbiakat:
- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
 - b) a jogsértésért felelős személy felelősségének mértéke;
 - c) a jogsértésért felelős személy pénzügyi ereje, olyan tényezők figyelembevételével, mint például jogi személy esetében a teljes árbevétel, vagy természetes személy esetében az éves jövedelem;

- d) a jogsértésért felelős személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség jelentősége, amennyiben meghatározható;
- e) a jogsértésért felelős személy illetékes hatósággal való együttműködésének szintje, nem sértve az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség összegének elvonása iránti igényt;
- f) a jogsértésért felelős személy korábbi jogsértései;
- g) a jogsértésért felelős személy által az ismétlődés megelőzése érdekében hozott intézkedések;
- h) a jogsértés esetleges rendszerszintű következményei.

30. cikk

A jogsértések jelentése

- (1) Az illetékes hatóság hatásos mechanizmusokat hoz létre a 28. cikk (1) bekezdésében említett tényleges vagy lehetséges jogsértések jelentésére.
- (2) Az (1) bekezdésben említett mechanizmusok közé tartoznak legalább a következők:
 - a) a jogsértésekről szóló jelentések átvételére és nyomon követésére vonatkozó konkrét eljárások, ideértve a jelentések továbbítására szolgáló biztonságos kommunikációs csatornák létrehozását;
 - b) a jogsértést jelentő vagy jogsértéssel vádolt, munkaszerződés alapján foglalkoztatott személyek megfelelő védelme a megtorlással, a diszkriminációval és másfajta tisztességtelen bánásmóddal szemben;
 - c) a jogsértést bejelentő személy, valamint a jogsértésért állítólagosan felelős természetes személy személyes adatainak védelme az eljárás minden szakaszában, ideértve a személyazonosságuk bizalmas jellegének megőrzésével kapcsolatos védelmet is, nem sértve azonban a vizsgálatokkal vagy a későbbi igazságügyi eljárásokkal kapcsolatban a nemzeti jog által előírt információszolgáltatást.
- (3) A tagállamok előírják, hogy a foglalkoztatók megfelelő belső eljárásokkal lehetőséget biztosítsanak alkalmazottaiknak a 28. cikk (1) bekezdésében említett jogsértések jelentésére.
- (4) A tagállamok az e rendelet lehetséges megsértésével kapcsolatban érdemi információt szolgáltató személynek a tagállami joggal összhangban pénzügyi ösztönzőt kínálhatnak fel akkor, ha a bejelentőnek az információ bejelentésére nem volt jogszabályi vagy szerződéses kötelezettsége, a bejelentett információ új, és e rendelet megsértése miatti közigazgatási szankció, egyéb intézkedés vagy büntetőjogi szankció alkalmazásához vezet.

31. cikk

Információcsere az EBH-val

- (1) Az illetékes hatóságok minden évben összesítő tájékoztatást bocsátanak az EBH rendelkezésére a 28. cikkel összhangban általuk kiszabott közigazgatási

intézkedésekről és szankciókról. Az EBH a kapott információkat éves jelentésben teszi közzé.

- (2) Amennyiben a tagállamok a 28. cikk (1) bekezdésében említett rendelkezések megsértésével kapcsolatban büntetőjogi szankciókat írnak elő, úgy illetékes hatóságaiknak minden évben anonimizált összesítő adatokat kell az EBH rendelkezésére bocsátaniuk az elvégzett büntetőjogi nyomozásokról és a kiszabott büntetőjogi szankciókról. Az EBH a kapott információkat éves jelentésben teszi közzé.
- (3) Amennyiben az illetékes hatóság a közigazgatási bírságokat, pénzbírságokat és egyéb intézkedéseket, valamint a büntetőjogi szankciókat nyilvánosságra hozza, úgy ezekről egyidejűleg az EBH-t is értesíti.
- (4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és a (2) bekezdésben említett információcsere eljárásainak és formáinak meghatározása céljából.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 12 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

32. cikk

A határozatok közzététele

- (1) A harmadik albekezdésre is figyelemmel az illetékes hatóság a weboldalán közvetlenül azután közzéteszi a 6. cikk megsértése és a pénzügyi beszámolás 28. cikk (1) bekezdésében említett manipulációja miatt kiszabott közigazgatási szankcióról vagy egyéb intézkedésről szóló határozatot, hogy a határozattal érintett személyt tájékoztatta a határozatról.

Az első albekezdés értelmében közzétett tájékoztatás megadja legalább a jogsértés típusát és jellegét, valamint a határozattal érintett személy személyazonosságát.

Az első és a második albekezdés nyomozati intézkedéseket előíró határozatokra nem alkalmazandó.

Amennyiben az illetékes hatóság eseti értékelést követően úgy ítéli meg, hogy a határozattal érintett jogi vagy természetes személy személyazonosságának közzététele aránytalan lenne, esetleg veszélyeztetné a folyamatban lévő nyomozást vagy a pénzügyi piacok stabilitását, úgy az alábbiak egyikét teszi:

- a) a halasztó okok megszűnéséig elhalasztja a határozat közzétételét;
- b) a nemzeti jognak megfelelő módon anonimizáltan közzéteszi a határozatot, amennyiben ez a fajta közzététel biztosítja az érintett személyes adatok tényleges védelmét, illetve adott esetben ésszerű ideig elhalasztja az érintett adatok közzétételét, ha várható, hogy ez idő alatt meg fognak szünni az anonimizált közzététel okai;
- c) nem teszi közzé a határozatot, amennyiben úgy véli, hogy az a) vagy a b) pont szerinti közzététel elégtelen lesz annak biztosításához, hogy

- i. ne kerüljön veszélybe a pénzügyi piacok stabilitása;
 - ii. a kisebb jelentőségűnek tartott intézkedésekről szóló határozatok közzététele arányos legyen.
- (2) Amennyiben egy határozatot nemzeti igazságügyi, közigazgatási vagy egyéb hatóság előtt megfellebbeznek, az illetékes hatóság a weboldalán azonnal közzéteszi az erről szóló információt, illetve a fellebbezés eredményére vonatkozó későbbi információkat. Emellett közzé kell tenni a megfellebbezett határozatot megsemmisítő határozatot is.
- (3) Az illetékes hatóság biztosítja, hogy az e cikkel összhangban közzétett határozat a weboldalán a közzétételt követően legalább öt évig elérhető maradjon. A határozatokban szereplő személyes adatok csak a szükséges ideig, az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szerepeltethetők az illetékes hatóság weboldalán.

VIII. fejezet

Jelentések és felülvizsgálat

33. cikk

Az EBH jelentései

Az EBH az Európai Értékpapír-piaci Hatósággal együttműködésben elkészíti a következő jelentéseket, és azokat [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 12 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-ig benyújtja a Bizottságnak:

- a) jelentés a 9. cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában szereplő mutatók lehetséges korlátairól és azon típusú értékpapírosításokról, amelyek az EBH szerint nem jelentenek veszélyt a maghitelintézet pénzügyi stabilitására, illetve az uniós pénzügyi rendszerre;
- b) jelentés arról, hogy a maghitelintézet saját kockázatának prudens kezelése céljából figyelembe kell-e venni a 11. cikk (1) bekezdésében felsoroltaktól eltérő típusú derivatívákat vagy pénzügyi eszközöket;
- c) jelentés arról, hogy engedélyezhető-e a 12. cikk (1) bekezdésében felsoroltaktól eltérő fedezeti célú finanszírozási eszközök ügyfeleknek történő értékesítése, továbbá a szavatolótőke-követelmény 12. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett azon arányáról, amely felett nem értékesíthetők derivatívák.

34. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság rendszeresen ellenőrzi az e rendeletben megállapított szabályok hatását az 1. cikkben említett célkitűzések és az uniós pénzügyi rendszer egésze tekintetében, aminek során figyelembe veszi a piaci struktúra változását és a rendelet hatályába tartozó jogalanyok fejlődését és tevékenységeit, és megteszi a szükséges javaslatokat. A felülvizsgálat különösen

a 3. cikkben említett küszöbértékek alkalmazására, a 6. cikkben előírt tilalom alkalmazására és eredményességére, a 8. cikkben említett tevékenységi körre, továbbá a 9. cikkben meghatározott mutatók alkalmasságára vonatkozik. A Bizottság az illetékes hatóságok véleményét figyelembe véve 2020. január 1-jéig, azt követően pedig rendszeresen jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, többek között a fent említett kérdésekről, és a jelentéshez szükség esetén jogalkotási javaslatot is csatol.

IX. fejezet

Záró rendelkezések

35. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A 6. cikk (6) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (5) bekezdésében a 11. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 16. cikk második albekezdésében, a 23. cikk (4) bekezdésében és a 27. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást a Bizottság határozatlan időre kapja a 38. cikkben említett időponttól.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 6. cikk (6) bekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (5) bekezdésében a 11. cikk (3) bekezdésében, a 12. cikk (2) bekezdésében, a 15. cikk (2) bekezdésében, a 16. cikk második albekezdésében, a 23. cikk (4) bekezdésében és a 27. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (5) A 6. cikk (6) bekezdése, a 8. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (5) bekezdése, a 11. cikk (3) bekezdése, a 12. cikk (2) bekezdése, a 15. cikk (2) bekezdése, a 16. cikk második albekezdése, a 23. cikk (4) bekezdése és a 27. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha a felhatalmazáson alapuló jogi aktusról szóló értesítést követő kéthónapos időtartam leteltéig sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt kifogást, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ezen időtartam 2 hónappal meghosszabbodik.

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendelet a hatálybalépés napjától alkalmazandó, kivéve a 6. cikket, amely [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 18 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-tól/-től alkalmazandó, valamint a 13–18. és a 20. cikket, amely [*a pontos dátumot a Kiadóhivatal illeszti be, 36 hónappal a rendelet közzétételét követően*]-tól/-től alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

- 1.1. A javaslat/kezdeményezés címe
- 1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretébe tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)
- 1.3. A javaslat/kezdeményezés típusa
- 1.4. Célkitűzés(ek)
- 1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása
- 1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama
- 1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

- 2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések
- 2.2. Irányítási és kontrollrendszer
- 2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

- 3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?
- 3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás
 - 3.2.1. *A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése*
 - 3.2.2. *Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.3. *Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás*
 - 3.2.4. *A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség*
 - 3.2.5. *Harmadik felek részvétele a finanszírozásban*
- 3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

PÉNZÜGYI KIMUTATÁS

1. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS FŐBB ADATAI

1.1. A javaslat/kezdemenyezés címe

Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az uniós hitelintézetek ellenálló képességét fokozó strukturális intézkedésekről

1.2. A tevékenységalapú irányítás /tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett szakpolitikai terület(ek)⁴³

Belső piac – Pénzügyi piacok

1.3. A javaslat/kezdemenyezés típusa

☒ A javaslat/kezdemenyezés új intézkedésre irányul

1.4. Célkitűzés(ek)

1.4.1. A javaslat/kezdemenyezés által érintett többéves bizottsági stratégiai célkitűzés(ek)

A pénzügyi stabilitást övező kockázatok csökkentéséhez való hozzájárulás, továbbá a befektetők és az egyéb piaci szereplők pénzügyi piacokba fektetett bizalmának a helyreállítása

1.4.2. Konkrét célkitűzés(ek) és a tevékenységalapú irányítás/tevékenységalapú költségvetés-tervezés keretében tartozó érintett tevékenység(ek)

A fenti általános célkitűzés fényében a rendelet célja a rendszerszintű kockázat, a pénzügyi nyomás, valamint a nagy, összetett és egymással összekapcsolódott bankok csődjének megelőzése, továbbá a következő célok elérése:

- a hitelintézet túlzott kockázatvállalásának csökkentése;
- a hitelintézet különböző részei közötti érdemi összeférhetlenség megszüntetése;
- a rossz erőforrás-elosztás elkerülése és a reálgazdaságba irányuló hiteláramlás ösztönzése;
- torzítatlan versenyfeltételek biztosítása minden hitelintézet számára a belső piacon;
- a pénzügyi szektoron belüli, rendszerszintű kockázathoz vezető összekapcsolódás csökkentése;
- a hitelintézetek hatékony irányításának, ellenőrzésének és felügyeletének elősegítése; és
- a csoport rendes szanálásának és helyreállításának elősegítése.

⁴³ Tevékenységalapú irányítás: ABM (Activity Based Management), tevékenységalapú költségvetés-tervezés: ABB (Activity Based Budgeting).

1.4.3. Várható eredmény(ek) és hatás(ok)

Tüntesse fel, milyen hatásokat gyakorolhat a javaslat/kezdeményezés a kedvezményezettek/célcsoportokra.

A hitelintézeteken belüli, túlzott kockázatvállalás csökkenése;

A hitelintézet különböző részei közötti, lényeges összeférhetetlenségek megszűnése;

A rossz erőforrás-elosztás csökkenése és a reálgazdaságnak történő hitelnújtás növekedése;

A belső piacon folyó verseny kisebb mértékű torzulása;

A pénzügyi szektoron belüli összekapcsolódás csökkenése;

A hitelintézetek hatékonyabb irányítása, ellenőrzése és felügyelete;

A legnagyobb és legösszetettebb bankcsoportok rendezettebb szanálása és helyreállítása.

1.4.4. Eredmény- és hatásmutatók

Tüntesse fel a javaslat/kezdeményezés megvalósításának nyomon követését lehetővé tevő mutatókat.

A javaslat értékelése szempontjából relevánsak lehetnek az alábbi mutatók:

- a strukturális elkülönítési követelmények hatálya alá tartozó bankok száma és mérete;
- a tevékenységek betétgyűjtéssel foglalkozó, illetve kereskedési egységekhez allokálása;
- az ügyletek volumene, felárak vagy likviditás az érintett piacokon;
- a strukturális elkülönítés tárgyát képező bankok piaci részesedésének alakulása;
- a strukturális elkülönítés tárgyát képező tevékenységek piaci koncentrációja;
- új belépők a strukturális elkülönítés tárgyát képező tevékenységek esetében;
- a strukturális elkülönítés tárgyát képező bankok nyereségességének alakulása;
- az implicit állami támogatások nagyságára vonatkozó adatok;
- a csődhöz túl nagy bankok finanszírozásának költségelőnyére vonatkozó adatok;
- a csődhöz túl nagy bankok kereskedési és hitelnújtási tevékenységére vonatkozó adatok.

1.5. A javaslat/kezdeményezés indoklása

1.5.1. Rövid vagy hosszú távon kielégítendő szükséglet(ek)

Az Európai Unió (EU) és tagállamai a pénzügyi válság kezdete óta azon munkálkodnak, hogy alapjaiban átdolgozzák a pénzügyi szabályozást és felügyeletet.

A bankrendszer terén az EU számos reformot kezdeményezett a bankok ellenálló képességének javítása és az esetleges bankcsődök hatásának mérséklése érdekében, ezek célja, hogy a pénzügyi rendszer biztonságosabbá, stabilabbá, átláthatóbbá és felelősségteljesebbé váljon, és a gazdaság és a társadalom egészének javát szolgálja (lásd mindenekelőtt a tőkekövetelményekre vonatkozó új rendeletet és irányelvet (CRR/CRD IV), valamint a bankok szanálásáról és helyreállításáról szóló irányelvre vonatkozó javaslatot (BRRD)).

Az uniós bankszektor mérete azonban továbbra is számottevő, mind abszolút, mind relatív értelemben. A legnagyobb bankok egyben aktívabbak is az összetett kereskedési

tevékenységek terén, valamint – nagyon nagy számú jogalany révén –határokon átnyúló viszonylatban.

Ezért számos uniós tagállam és harmadik ország tovább lépett és a legnagyobb és legösszetettebb pénzügyi intézményekkel kapcsolatos aggodalmak elosztatására törvénybe foglalta bankszektorának strukturális reformját (vagy a törvénybe foglalás jelenleg van folyamatban). E reformoknak többek között a szanálhatóságban betöltött szerepét nemzetközi intézmények, például a G20-ak, a Pénzügyi Stabilitási Tanács, a Nemzetközi Fizetések Bankja, a Nemzetközi Valutaalap és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet is kiemelték, és a banki üzleti modellekről szóló, széleskörű, globális vitát sürgették.

1.5.2. Az uniós részvételből adódó többletérték

Mindezen fejlemények fényében erősen indokolt az uniós szintű fellépés. Bár a nemzeti reformok nagyjából ugyanazon célkitűzést követik, részleteikben eltérnek egymástól. Ez torzítja a letelepedéssel kapcsolatos döntéseket, mivel a csődhöz túl nagy bankok más tagállamokba tehetik át székhelyüket vagy helyezhetnek át bizonyos tevékenységeket. Az egységes, uniós szintű fellépés ezért hatékonyabb lenne. Az egységes szabályok iránti igény különösen a bankunió szempontjából fontos, az egységes felügyeleti mechanizmus felügyeleti feladatainak, valamint az egységes szanálási mechanizmus szanálási fellépéseinek megkönnyítése érdekében.

1.5.3. Hasonló korábbi tapasztalatok tanulsága

n.a.

1.5.4. Egyéb pénzügyi eszközökkel való összeegyeztethetőség és lehetséges szinergia

Az EU számos reformot kezdeményezett a bankok ellenálló képességének javítása és a banksődök valószínűségének és hatásának mérséklése érdekében. E reformok között vannak a bankok fizetőképességének erősítését célzó intézkedések (a CRR/CRD IV csomag tőke- és likviditási követelményekre vonatkozó része); a bankok szanálhatóságának erősítését szolgáló intézkedések (a javasolt BRRD); a betétek jobb biztosítását célzó intézkedések (a betétbiztosítási rendszerekről szóló irányelv felülvizsgálata); az átláthatóság növelését, a derivatívák kockázatának kezelését és a piaci infrastruktúrák javítását célzó intézkedések (az európai piaci infrastruktúra-rendelet (EMIR) és a pénzügyi eszközök piacairól szóló irányelv (MiFID) kapcsolódó felülvizsgálatai). Emellett az államadósság alakulása és a banki kockázatok közötti negatív visszacsatolási spirál megtörése, valamint az euróba és a bankrendszerbe vetett bizalom helyreállítása érdekében az Európai Bizottság a bankunió továbbfejlesztésére szólított fel – ennek alapja az egész EU-ban minden bankra alkalmazandó egységes szabálykönyv lesz. Ez magában foglal egy egységes felügyeleti mechanizmust és egy egységes szanálási mechanizmust, amelyek kötelezőek lesznek az euróövezet tagjai számára, minden más tagállam pedig önkéntes alapon vehet részt bennük.

E széles körű reformterv ellenére további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy csökkenteni tudjuk a csődhöz túl nagy bankok csődjének valószínűségét és hatását. Ezen intézkedések nemzetközi támogatást élveznek, amint azt a G20-ak vezetőinek és minisztereinek közelmúltbeli nyilatkozatai is mutatják.

Ami a csőd hatását illeti, a BRRD végrehajtása egyengeti az utat a rendes uniós bankok rendezett szanálása előtt és így jelentős mértékben csökkenti e bankok csődjének hatását az államháztartásra. A szanálási jogkörök gyakorlása kihívást jelent a csődhöz túl nagy bankok esetében, mivel azok különösen nagy, összetett és integrált mérleggel és vállalati struktúrával rendelkeznek. Ennek eredményeként – noha biztosan csökken – nem szűnik meg teljesen az esetleges állami támogatás szükségessége, ha a jogkörök nem alkalmazhatók minden esetben teljes mértékben. Ezért egy nagy és összetett bank csődje továbbra is számottevő hatással

járhat. Mindez magyarázatot adhat a piacnak az implicit támogatások fennmaradásával kapcsolatos várakozásaira, és szükségessé teheti az esetleges további strukturális intézkedések további tisztázását. A strukturális reform kibővíti a bajban lévő bankcsoportok kezelése esetén a hatóságok rendelkezésére álló lehetőségeket. A rendezett szanálás elkerülhetetlenné tételével a reform a piaci fegyelmet és a banki mérlegek önkéntes megtisztítását is javítja. A strukturális reformok hatékonyabbá tehetik a BRRD által biztosított új jogköröket a csődhöz túl nagy bankok esetében, mivel a szanálási hatóságoknak különálló, elkülönített és egyszerűbb mérlegeket kell kezelniük. Ez megkönnyítené a bankcsoportok különböző egységeinek ellenőrzését és értékelését, és kibővítené a szanálási hatóságok rendelkezésére álló lehetőségek körét. A csődhöz túl nagy bankokra vonatkozó, további intézkedések összhangban lennének a BRRD-ben alkalmazott arányossági elvvel.

1.6. Az intézkedés és a pénzügyi hatás időtartama

☒ A javaslat/kezdeményezés **határozatlan időtartamra** vonatkozik

A hatálybalépés és az alkalmazás tervezett kezdete 2015/2017, a saját számlás kereskedés tilalmának való megfelelés 2017 januárjától, az esetleges elkülönítési követelmények 2018 júliusától alkalmazandók.

1.7. Tervezett irányítási módszer(ek)⁴⁴

A 2014. évi költségvetéstől kezdve:

☐ Bizottság általi **közvetlen irányítás**

- ☐ a Bizottság szervezeti egységein keresztül, ideértve az uniós küldöttségek személyzetét
- ☐ végrehajtó ügynökségen keresztül

☐ **Megosztott irányítás** a tagállamokkal

☒ **Közvetett irányítás**, a végrehajtási feladatokat az alábbiaknak delegálva:

- ☐ harmadik országok vagy az általuk kijelölt szervek
- ☐ nemzetközi szervezetek és ügynökségeik (nevezze meg)
- ☐ az EBB és az Európai Beruházási Alap
- ☐ a költségvetési rendelet 208. és 209. cikkében említett szervek
- ☐ közjogi szervek
- ☐ magánjog alapján működő, közfeladatot ellátó szervek, olyan mértékben, amennyiben megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtanak;
- ☐ a valamely tagállam magánjoga alapján működő, köz- és magánszféra közötti partnerség végrehajtásával megbízott és megfelelő pénzügyi garanciákat nyújtó szervek;
- ☐ az EUSZ V. címének értelmében a KKBP terén konkrét fellépések végrehajtásával megbízott, és a vonatkozó alap-jogiaktusban meghatározott személyek.
- *Egynél több irányítási módszer feltüntetése esetén kérjük, adjon részletes felvilágosítást a „Megjegyzések” rovatban.*

Megjegyzések

Az EBH a Bizottság felügyelete alatt működő szabályozó hatóság.

⁴⁴

Az egyes irányítási módszerek ismertetése, valamint a költségvetési rendeletben szereplő megfelelő hivatkozások megtalálhatók a Költségvetési Főigazgatóság honlapján: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. IRÁNYÍTÁSI INTÉZKEDÉSEK

2.1. A nyomon követésre és a jelentéstételre vonatkozó rendelkezések

A javaslat értelmében a Bizottságnak rendszeres időközönként felül kell vizsgálnia a javasolt intézkedések hatékonyságát.

2.2. Irányítási és kontrollrendszer

2.2.1. Felismert kockázat(ok)

A javaslatból származó előirányzatok jogszerű, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználása kapcsán a várakozások szerint a javaslat nem hoz létre olyan új kockázatokat, amelyekre az EBH meglévő belső ellenőrzési kerete jelenleg nem terjed ki.

2.2.2. A működő belső kontrollrendszerrel kapcsolatos információk

n.a.

2.2.3. Az ellenőrzések költsége és haszna, a várt hibaarány értékelése

n.a.

2.3. A csalások és a szabálytalanságok megelőzésére vonatkozó intézkedések

A csalás, korrupció és más illegális tevékenységek elleni küzdelem céljából az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló, 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet rendelkezései bármilyen korlátozás nélkül alkalmazandóak az EBH-ra.

Az EBH csatlakozik az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága által 1999. május 25-én kötött, az Európai Csalásellenes Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló intézményközi megállapodáshoz, és azonnal bevezeti a megfelelő intézkedéseket az EBH alkalmazottaira vonatkozóan.

A finanszírozási határozatok és a megállapodások, illetve az ezekből következő végrehajtási aktusok kifejezetten előírják, hogy a Számvevőszék és az OLAF szükség esetén helyszíni ellenőrzéseket végezhet az EBH által folyósított támogatások kedvezményezettjei, valamint az e források elosztásáért felelős alkalmazottak vonatkozásában.

Az EBH létrehozásáról szóló rendelet 64. és 65. cikke meghatározta az EBH költségvetésének végrehajtására és ellenőrzésére, valamint az alkalmazandó pénzügyi szabályokra vonatkozó előírásokat.

3. A JAVASLAT/KEZDEMÉNYEZÉS BECSÜLT PÉNZÜGYI HATÁSA

3.1. A többéves pénzügyi keret mely fejezetét/fejezeteit és a költségvetés mely kiadási tételét/tételeit érintik a kiadások?

- Jelenlegi költségvetési tételek

A többéves pénzügyi keret fejezetei, azon belül pedig a költségvetési tételek sorrendjében.

A többéves pénzügyi keret fejezete	Költségvetési tétel	Kiadás típusa	Hozzájárulás			
		diff./nem diff. (45)	EFTA-országoktól ⁴⁶	tagjelölt országoktól ⁴⁷	harmadik országoktól	a költségvetési rendelet 21. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében
1.a	12 03 02. Európai Bankhatóság (EBH)	DIFF.	IGEN	IGEN	NEM	NEM

- Létrehozandó új költségvetési tételek

⁴⁵ Diff. = Differenciált előirányzatok / Non-Diff. = Nem differenciált előirányzatok.

⁴⁶ EFTA: Európai Szabadkereskedelmi Társulás.

⁴⁷ Tagjelölt országok és adott esetben a nyugat-balkáni potenciális tagjelölt országok.

3.2. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás

E jogalkotási javaslatnak a következő kiadási vonzatai lesznek:

- Két új ideiglenes alkalmazott (TA) felvétele az EBH-hoz (2 TA 2016 januárjától) – Szerepükről és költségeik számítási módjáról lásd a mellékletet (a költségek 40 %-át az EU, 60 %-át a tagállamok finanszírozzák).
- A valamennyi uniós testületre alkalmazandó költségvetési korlátokra tekintettel az új feladatok ellátását az éves költségvetés-allokációs eljárás keretében rendelkezésre álló emberi erőforrásokkal kell megoldani az ügynökségek pénzügyi programozásának megfelelően. Nevezetesen az új feladatok végrehajtásához az ügynökség által igényelt erőforrások összhangban vannak „A decentralizált ügynökségek emberi és pénzügyi erőforrásainak 2014–2020 közötti időszakra történő programozása” című bizottsági közleményben (COM(2013) 519) az EBH humán erőforrás- és pénzügyi programozása tekintetében megállapítottakkal.

3.2.1. A kiadásokra gyakorolt becsült hatás összegzése

millió EUR (három tizedesjegyre)

A többéves pénzügyi keret fejezete	Szám	1a. Intelligens és inkluzív növekedés – Gazdasági, társadalmi és területi kohézió
------------------------------------	------	---

FŐIGAZGATÓSÁG: MARKT			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	ÖSSZESEN
• Operatív előirányzatok										
12 03 02. Európai Bankhatóság (EBH)	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(1)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Kifizetési előirányzatok	(2)	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ⁴⁸										

⁴⁸ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

Költségvetési tétel száma		(3)								
A MARKT Főigazgatósághoz tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=1+1a+3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Kifizetési előirányzatok	=2+2a+3	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76

• Operatív előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	(4)								
	Kifizetési előirányzatok	(5)								
• Bizonyos egyedi programok keretéből finanszírozott igazgatási előirányzatok ÖSSZESEN			(6)							
A többéves pénzügyi keret 1a. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok	=4+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6	0,00	0,00	0,16	0,15	0,15	0,15	0,15	0,76
	Kifizetési előirányzatok	=5+ 6								

A többéves pénzügyi keret fejezete	5	„Igazgatási kiadások”
---	----------	-----------------------

millió EUR (három tizedesjegyre)

		év N.	év N+1.	év N+2.	év N+3.	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
FŐIGAZGATÓSÁG:									
• Humánerőforrás									
• Egyéb igazgatási kiadások									
<...> Főigazgatóság ÖSSZESEN	Előirányzatok								

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	(Összes kötelezettségvállalási előirányzat = Összes kifizetési előirányzat)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

millió EUR (három tizedesjegyre)

		év N. ⁴⁹	év N+1.	év N+2.	év N+3.	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkkel bővíthető			ÖSSZESEN
A többéves pénzügyi keret 1–5. FEJEZETÉHEZ tartozó előirányzatok ÖSSZESEN	Kötelezettségvállalási előirányzatok								
	Kifizetési előirányzatok								

⁴⁹ Az N. év a javaslat/kezdemenyezés végrehajtásának első éve.

3.2.2. Az operatív előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

- ☐ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után operatív előirányzatok felhasználását
- ☒ A javaslat/kezdeményezés az alábbi operatív előirányzatok felhasználását vonja maga után:

Kötelezettségvállalási előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyre)

Tüntesse fel a célkitűzéseket és a teljesítéseket ↓			N. év		N+1. év		N+2. év		N+3. év		A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekkel bővíthető						ÖSSZESEN	
	TELJESÍTÉSEK																	
	Típus ⁵⁰	Átlagos költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Szám	Költség	Összesített szám	Összköltség
1. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS ⁵¹																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
- Teljesítés																		
1. konkrét célkitűzés részösszege																		
2. KONKRÉT CÉLKITŰZÉS...																		
- Teljesítés																		
2. konkrét célkitűzés részösszege																		
ÖSSZKÖLTSÉG																		

⁵⁰

A teljesítés a nyújtandó termékekre és szolgáltatásokra vonatkozik (pl. finanszírozott diákcsere szám, épített utak hossza kilométerben stb.).

⁵¹

Az 1.4.2. szakaszban („Konkrét célkitűzések...”) feltüntetett célkitűzés. „Konkrét célkitűzés(ek)...”:

3.2.3. Az igazgatási előirányzatokra gyakorolt becsült hatás

3.2.3.1. Összegzés

- ☒ A javaslat/kezdeményezés nem vonja maga után igazgatási előirányzatok felhasználását.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi igazgatási előirányzatok felhasználását vonja maga után:

millió EUR (három tizedesjegyre)

	N. ⁵² év	N+1. év	N+2. év	N+3. év	A táblázat a hatás időtartamának megfelelően (vö. 1.6. pont) további évekre bővíthető	ÖSSZESEN
--	------------------------	------------	------------	------------	--	----------

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETE								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉNEK részösszege								

A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE⁵³ bele nem tartozó előirányzatok								
Humánerőforrás								
Egyéb igazgatási kiadások								
A többéves pénzügyi keret 5. FEJEZETÉBE bele nem tartozó előirányzatok részösszege								

ÖSSZESEN								
-----------------	--	--	--	--	--	--	--	--

A humánerőforrással kapcsolatos előirányzat-igényeket az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt előirányzatokkal és/vagy az adott főigazgatóságon belüli átcsoportosítással kell teljesíteni. A források adott esetben a költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

⁵² Az N. év a javaslat/kezdeményezés végrehajtásának első éve.

⁵³ Technikai és/vagy igazgatási segítségnyújtás, valamint uniós programok és/vagy intézkedések végrehajtásához biztosított támogatási kiadások (korábban: BA-tételek), közvetett kutatás, közvetlen kutatás.

3.2.3.2. Becsült humánerőforrás-szükségletek

- ☒ A javaslat/kezdeményezés nem igényel humánerőforrást.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés az alábbi humánerőforrás-igénnyel jár:

A becsléseket teljes munkaidős egyenértékben kell kifejezni

	N. év	N+1. év	N+2. év	N+ 3. év	A táblá- zat a hatás időtarta mának meg- felelő- en (vö. 1.6. pont) további évek- kel bővít- hető
• A létszámtervben szereplő álláshelyek (tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak)					
XX 01 01 01 (a központban és a bizottsági képviselőket)					
XX 01 01 02 (a küldöttségeknél)					
XX 01 05 01 (közvetett kutatás)					
10 01 05 01 (közvetlen kutatás)					
• Külső munkatársak (teljes munkaidős egyenértékben (FTE) kifejezve⁵⁴)					
XX 01 02 01 (AC, END, INT a teljes keretből)					
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT és JED a küldöttségeknél)					
XX 01 04 yy ⁵⁵	- a központban				
	- a küldöttségeknél				
XX 01 05 02 (AC, END, INT közvetett kutatásban)					
10 01 05 02 (AC, INT, END közvetlen kutatásban)					
Egyéb költségvetési tétel (kérjük megnevezni)					
ÖSSZESEN					

XX az érintett szakpolitikai terület vagy költségvetési cím.

A humánerőforrás-igényeknek az adott főigazgatóság rendelkezésére álló, az intézkedés irányításához rendelt és/vagy az adott főigazgatóságon belül átcsoportosított személyzettel kell eleget tenni. A források adott esetben a meglévő költségvetési korlátok betartása mellett kiegészíthetők az éves elosztási eljárás keretében az irányító főigazgatósághoz rendelt további juttatásokkal.

Az elvégzendő feladatok leírása:

Tisztviselők és ideiglenes alkalmazottak	
Külső munkatársak	

⁵⁴ AC=szerződéses alkalmazott; AL=helyi alkalmazott; END=kirendelt nemzeti szakértő; INT=kölcsönmunkaerő (átmeneti alkalmazott); JED=küldöttségi pályakezdő szakértő.

⁵⁵ Az operatív előirányzatokból finanszírozott külső munkatársakra vonatkozó részleges felső határérték (korábban: BA-tételek).

3.2.4. A jelenlegi többéves pénzügyi kerettel való összeegyeztethetőség

- ☒ A javaslat/kezdeményezés összeegyeztethető a jelenlegi többéves pénzügyi kerettel.
- Az új feladatok végrehajtásához az EBH által igényelt erőforrások összhangban vannak a 2014–2020 közötti többéves pénzügyi kerettel és „A decentralizált ügynökségek emberi és pénzügyi erőforrásainak 2014–2020 közötti időszakra történő programozása” című bizottsági közleményben (COM(2013) 519) az EBH humánerőforrás- és pénzügyi programozása tekintetében megállapítottakkal.
- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükséges a többéves pénzügyi keret vonatkozó fejezetének átprogramozása.

Fejtse ki, miként kell átprogramozni a pénzügyi keret: tüntesse fel az érintett költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

- ☐ A javaslat/kezdeményezés miatt szükség van a rugalmassági eszköz alkalmazására vagy a többéves pénzügyi keret felülvizsgálatára⁵⁶.

Fejtse ki a szükségleteket: tüntesse fel az érintett fejezeteket és költségvetési tételeket és a megfelelő összegeket.

3.2.5. Harmadik felek részvétele a finanszírozásban

- A javaslat/kezdeményezés az alábbi becsült társfinanszírozást irányozza elő:

előirányzatok, millió EUR (három tizedesjegyig)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Összesen
Tagállamok	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Társfinanszírozott előirányzatok	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
ÖSSZESEN								

⁵⁶

Lásd a 2007–2013-as időszakra szóló intézményközi megállapodás 19. és 24. pontját.

3.3. A bevételre gyakorolt becsült pénzügyi hatás

- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek nincs pénzügyi hatása a bevételre.
- ☐ A javaslatnak/kezdemenyezésnek van pénzügyi hatása – a bevételre gyakorolt hatása a következő:
 - ☐ a javaslat a saját forrásokra gyakorol hatást
 - ☐ a javaslat az egyéb bevételekre gyakorol hatást

millió EUR (három tizedesjegyig)

Bevételi költségvetési tétel:	Az aktuális költségvetési évben rendelkezésre álló előirányzatok	A javaslat/kezdemenyezés hatása ⁵⁷						
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
... jogcímcsoport		0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

Az egyéb címzett bevételek esetében tüntesse fel az érintett kiadáshoz tartozó költségvetési tétel(ek)e)t.

--

Ismertesse a bevételre gyakorolt hatás számításának módszerét.

⁵⁷

A tradicionális saját források (vámok, cukorilletékek) tekintetében nettó összegeket, vagyis a 25 %-kal (beszedési költségek) csökkentett bruttó összegeket kell megadni.

Melléklet az uniós hitelintézetek ellenálló képességét fokozó strukturális intézkedésekhez

Becslés az EBH-nak

A bizottsági javaslat rendelkezéseket tartalmaz, miszerint az EBH-nak négy felhatalmazáson alapuló jogi aktust és hat technikai standardot kell kidolgoznia, amelyek biztosítják, hogy az erősen technikai jellegű rendelkezések végrehajtása EU-szerte következetesen történjen.

A Bizottságnak az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat kell elfogadnia az azon mutatók egységes mérésére és alkalmazására vonatkozó módszertan tekintetében, amelyek annak a küszöbértéknek a kiszámítását szolgálják, amely felett el kell különíteni a kereskedési tevékenységeket. A Bizottságnak és az EBH-nak biztosítani kell, hogy az említett standardokat valamennyi érintett intézmény olyan módon tudja alkalmazni, hogy az arányban álljon az adott intézmények és azok tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Emellett a Bizottságnak az EBH által a kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat kell elfogadnia végrehajtási aktusok útján a következők tekintetében: a hitelintézetek és anyavállalatok által végzett kereskedési tevékenységek volumenének számítási módszertana, valamint a hitelintézetek és anyavállalatok által végzett kereskedési tevékenységek teljes volumenére és elemeire vonatkozó adatszolgáltatás egységes formanyomtatványa. A tervezett munkához szükség van az érdekelt felekkel folytatott két- és többoldalú találkozókra, a lehetőségek elemzésére és értékelésére, a konzultációs dokumentumok megszövegezésére, az érdekelt felekkel folytatott nyilvános konzultációra, a tagállamok felügyeleti szerveiből álló, állandó szakértői csoportok létrehozására és irányítására, ad hoc szakértői csoportok létrehozására és irányítására, a konzultáció során kapott válaszok elemzésére, a költség-haszon elemzés megszövegezésére és a jogi szöveg tervezetének elkészítésére.

A rendelet várhatóan 2015 végén lép majd életbe. Ezért az EBH-nak csak 2016-tól lesz szüksége pótlólagos erőforrásokra. Két ideiglenes alkalmazotti posztra lesz szükség a feladatok hosszú távú ellátásához.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusai:

- Mutatók: a megcáfолható feltételezések szintje, darabszáma;
- Kockázatkezelési termékek nyújtása: felső korlát, amelynek átlépése esetén a kockázatkezelési termékeket a kereskedési egységnek kell nyújtania;
- Elkülönítési szabályok – nagykockázat: elfogadott hitelkockázat-mérséklési technikák;
- Területi hatály: egyenértékűségi kritériumok.

A Bizottság technikai standardjai:

- A saját számlás kereskedés tilalma – a kereskedési tevékenységeknek az általános küszöb céljából történő kiszámításához alkalmazott módszertan;
- A saját számlás kereskedés tilalma – a kereskedési tevékenységekre vonatkozó adatszolgáltatás egységes formanyomtatványa;
- Elkülönítés – mutatók: következetes mérés és alkalmazás;
- Beszámolási kötelezettség (részletek és hatályba lépés);
- A kereskedési adattárak nyilvántartásba vétele;

- A kereskedési adattárak adataihoz hozzáféréssel rendelkező hatóságok.

Feltételezett pótlólagos erőforrások:

- A két pótlólagos posztot a tervek szerint az AD7 tisztségszoportba és besorolási fokozatba tartozó ideiglenes alkalmazottakkal kell betölteni.
- A különböző személyzeti kategóriák átlagos bérköltsége a Költségvetési Főigazgatóság iránymutatásán alapul;
- London esetében a bérkorrekciós együttható 1,344.
- A kiküldetési költségek becsült összege 10 000 EUR.
- A munkaerő-felvétellel kapcsolatos költségek (utazás, szállás, orvosi vizsgálat, beilleszkedési támogatás és egyéb pótlékok, költözési költségek stb.) becsült összege 12 700 EUR.

A költségvetési többletigény következő három évre vonatkozó pontos értékét az alábbi táblázatnak megfelelően számítottuk ki. A számítás tükrözi azt, hogy az uniós költségvetés a költségek 40 %-át finanszírozza.

Költségcím	Számítás	Összeg (ezer EUR)			
		2016	2017	2018	Összesen
Személyzeti kiadások					
11 Illetmények és juttatások	=2 x 132 x1,344	355	355	355	1 064
12 Munkaerő-felvétellel kapcsolatos kiadások	=2 x 13	25			25
13 Kiküldetési költségek	=2 x 10	20	20	20	60
Összesen : Személyzeti kiadások		400	375	375	1 150
Ebből a közösségi hozzájárulás mértéke (40 %)		160	150	150	460
Ebből a tagállami hozzájárulás mértéke (60 %)		240	225	225	690